

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ BIEA 11:26

Antiohija

jul/avgust 2019.

broj 160

Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.

MARKO 16:15

ПРВИХ 4000 ГОДИНА

ИСТОРИЈА СТАРОГ ЗАВЕТА

Адреса за наручивање:
Удружење Иконос
Поштански преградак 37
11060 Београд

НОВА
КЊИГА

Телефон: +381.62.396331
Ел. пошта: ikonos.office@gmail.com

 ИКОНОС

**Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije,
molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima, što su veoma bitne stvari
za odnos sa Bogom i za duhovni rast.**

**Molimo vas da ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate
razumijevanja. Ono što ne valja odbacite, a šta je dobro prihvatite i primijenite.**

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA**

**MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
U SVOJOJ CRKVENOJ ZAJEDNICI
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOGNETE
OVU SLUŽBU**

HVALA

**Štampanje i distribuciju ovog broja Antiohije su podržali i finansijski pomogli
vjernici iz EC Banjaluka i EC Doboju.**

**Izdavač : Evandeoska crkva Banjaluka
Adresa : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, BiH/RS
Kontakt telefon : +387 (0)65 535 931 | Tiraž : 1000 | Štampa : Minerva, Subotica**

LJUBAV JEDNE DJEVOJČICE PREMA ISUSU

Ovaj događaj se zbio u Rusiji. Bijesnio je Drugi svjetski rat. U jednu crkvenu zgradu u kojoj su se ljudi molili, uletio je oficir sa vojskom.

Galamio je i vikao govoreći im da izađu napolje jer će srušiti crkvu. Kada je vidio Isusovu sliku, zgrabio ju je, bacio na pod i viknuo: „Ko god od vas ne plju-
ne na sliku biće ubijen.“

Jedan čovjek je ustao i rekao: „Oprostite mi.“

Nakon toga je pljunuo na sliku. To je učinila još nekolicina prisutnih. Tada je skočila jedna četrnaestogodišnja djevojčica, sagnula se nad slikom, podigla je, obrisala pljuvačku i poljubila sliku. Oficir, ne razmišljajući mnogo, pokosio ju je rafalom iz automata kao kakvu životinju.

Djevojčica je svojim beživotnim tijelom pokrila sliku.

Nastala je mrtva tišina. Oficir se zbunio i napustio crkvu. Otac djevojčice, koji je i sam pljunio na sliku, kleknuo je pored mrtve kćeri, počeo plakati i rekao: „Oprosti mi, dijete moje! Da sam znao da ćeš ti to učiniti ja bih to učinio umjesto tebe!“

Hrabra djevojčica, za Hrista je podnijela mučeništvo.

Danas mnogi ljudi svojim riječima, pisanjem, govorom ili životom pljuju po svojim svetinjama, po Isusu Bogu, iako ih niko ne tjera na to. Neki to čine kao vid umjetničke slobode. Da nismo i mi među njima? Da li bismo dali svoj život za Isusa?

DA LI STE SPREMNI DA UMRETE?

Na Aljasci je 15. decembra 1989. godine izbila velika vulkanska erupcija koja je kilometrima oko sebe bacala pepeo. Nastao je veliki oblak koji se podizao ka nebu, ispunjavajući atmosferu prašinom i pepelom. U tom trenutku jedan avion Boeing 747 leteo je u tom području na visini od oko 6000 metara prevozeći 231 putnika.

Putnici nisu znali da je vulkan proradio, a pilot je iz neznanja uleteo avionom u eruptivni oblak. Dok je pokušavao da izađe iz oblaka, čestice sitnog pepela su zaustavile sva četiri motora. Pilot je preko razglasa objavio putnicima: „Sva četiri motora su stala. Padamo!“

Zamislite da ste bili u tom avionu! Šta mislite šta se dešavalo u avionu? Odjednom ništa drugo više nije bilo važno, jer je svima postalo jasno da će svi da umru! Da li mislite da je tada

neko želeo piće, hranu ili časopise? Ne, nije niko!

„Svi ćemo umreti!“

Odjednom novac, slava, zadovoljstva i sve druge stvari koje su nekad bile važne sada nisu značile više apsolutno ništa!

Tokom narednih osam minuta agonije, avion je izgubio 4000 metara visine. Budite sigurni da su oni koji se nikada nisu molili počeli užurbano da se mole. Ljudi koji su retko plakali su zaplakali. U ovim zastrašujućim trenucima lebdeo je strah i panika onih koji su se suočili s neizbežnom smrću. Čitav život im je prošao pred očima dok je avion padao. Tokom tih osam minuta putnici su pokušavali da se pripreme za smrt.

Odjednom, na oko 2000 metara od tla, piloti su uspeali nekako da pokrenu motore i da bezbedno prizemlje avion. Nakon

što je avion bezbedno dodirnuo zemlju zavladao je ogromno olakšanje i radost.

Ljudi koji se nikada nisu zahvaljivali Bogu, toga dana su se zahvalili Bogu: „Bog nam je vratio naše živote i dobili smo jednu šansu!“

Dragi prijatelju, ova priča je priča našeg života. Svi se mi, poput ljudi u avionu, približavamo neumitnoj smrti. Sveto pismo kaže: „I kao što je ljudima određeno da jednom umru, a zatim dolazi sud“ (Jevrejima 9,27). Poput ljudi u avionu koji su nastojali da se pripreme za smrt, i mi se moramo pripremiti za susret sa smrću!

Sveto pismo uči: „Načinimo čoveka po svom liku, prema našem izgledu“ (Postanje 1,26), i: „A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa“ (Postanje 2,7). Bog je od početka želeo da ima blisku zajednicu sa svim ljudima. Dok su se Adam i Eva šetali u Edemskom vrtu, mogli su da čuju Božiji glas. Čovekova zajednica sa Bogom je bila savršena i potpuna bez ikakvih barijera, prepreka ili poremećaja. „Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle,

dobro beše veoma“ (Postanje 1,31) i blagoslovi ih Bog (Postanje 1,28).

Kada su Adam i Eva pali u greh taj odnos je bio prekinut. Gospod Bog je zapovedio: „Jedi slobodno sa svakog drveta u vrtu; ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš“ (Postanje 2,16.17). Međutim, oni su se oglušili u Božiju zapovest i jeli su s tog drveta. „Stoga, kao što je posredstvom jednoga čoveka greh ušao u svet, a grehom smrt, tako je smrt prešla na sve ljude, jer su svi zgrešili“ (Rimljanima 5,12).

Danas svuda možemo da vidimo posledice greha. Vrednost ljudskog života je izgubila cenu. Ljudi umiru u ubistvima, ratovima, terorističkim napadima ili abortusima. Porodice su uništene mržnjom, alkoholizmom, drogama, nasilnim ponašanjem, pornografijom i neverstvom. Deca ispaštaju zbog grehova svojih roditelja. Milioni ljudi stradaju od nemilosrdnih zlih i sebičnih tirana. Zlo je svuda oko nas!

Možda ćete reći „Ja nisam poput njih. Dobra sam osoba.“ Ali Reč Božija kaže „Neki se put či-

ni čoveku prav, a kraj mu je put k smrti“ (Priče Solomonove 16,25). Većina nas sebe doživljava kao dobre ljude.

Hajde da se malo ispitamo:

Da li držite Božije zapovesti? Proučimo neke od njih.

„Ne kradi.“ (Izlazak 20,15) – Da li ste nekada nešto ukrali?

„Ne svedoči lažno na bližnjeg svog.“ (Izlazak 20,16) – Da li ste nekada slagali? Ovo uključuje i izbegavanje istine. Bog kaže: „svima lažama – njima je mesto u jezeru koje gori od vatre i sumpora; to je druga smrt“ (Otkrivenje 21,8).

A šta je s ovom zapovešću „Ne ubij“ (Izlazak 20,13)? Da li ste nekada nekog ubili? Sveto pismo kaže: „Svako ko mrzi svoga brata čovekoubica je“ (1.

Jovanova 3,15). Da li ste nekada nekoga mrzeli?

A ova zapovest „Ne čini preljube“ (Izlazak 20,14)? Da li ste nekada učinili preljubu? Isus je rekao: „A ja vam kažem da svaki koji gleda ženu s tim da je poželi, već je učinio preljubu s njom u srcu svome“ (Matej 5,28). Da li ste nekada pogledali neku osobu s požudom?

Ukoliko ste na bilo koje od ovih pitanja odgovorili sa DA, prekršili ste Božiju zapovest i na dan suda bićete krivi pred Bogom. „Svi su zgrešili i tako su lišeni slave Božije“ (Rimljanima 3,23). Greh je prekršaj Božijeg svetog zakona. „Koja duša zgreši ona će umreti“ (Jezekilj 18,20). Kako se Bog oseća zbog greha? „I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca nji-

hovog svagda samo zle, pokaja se Gospod što je stvorio čoveka na zemlji, i bi mu žao u srcu“ (Postanje 6,5.6). Na drugom mestu u Pismu piše: „U toga naroda srce vazda luta i ne žele da me upoznaju, da moj put javljaju“ (Psalam 95,10) „Sa gađenjem gledam otpadnike, ti gledaš, a oni ne haju“ (Psalam 119,158).

Greh stoji kao neprobojna barijera koja odvaja grešnog čoveka i svemogućeg Boga. Zbog svoje pravednosti i svetosti Bog je dužan da osudi greh.

„Zato posvećujte se, i budite sveti, jer sam ja Gospod Bog vaš“ (Levitska 20,7). Niko ko ima greh u svom srcu nije spreman da sretne Boga. Pismo je jasno da će se svi suočiti s Boži-

jim sudom.

„I kao što je ljudima određeno da jednom umru, a zatim sud...“ (Jevrejima 9,27). „Jer svi mi treba da se pojavimo pred Hristovim sudom, da svako primi prema onome što je učinio za vreme svoga života u telu, bilo dobro – bilo zlo“ (2. Korinćanima 5,10). Niko neće izbeći Božiji sud! Biblija nam kaže da ćemo biti kažnjeni za zanemari- vanje Božijeg zakona. „Oni znaju Božiju pravdu – da oni koji tako šta čine zaslužuju smrt, pa ipak ne samo što to čine, nego odobravaju i drugima koji čine“ (Rimljanima 1,32).

Bog želi da budemo čisti i sveti ljudi. Njegova čežnja je da budemo sveti i bez krivice kad stanemo pred Njega. Međutim,

kako možemo u našoj vlastitoj sili da ispunimo ove bezgrešne svete standarde koje Bog zahteva od nas? Istina je da mi to ne možemo. „Nema pravednoga - baš ni jednoga“ (Rimljanima 3,10). Niko ne može da ispuni savršeni Božiji standard kroz religiozne rituale, pomažući siromasima, delima milosrđa ili davanjem novca. Sveto pismo uči: „Smrt je, naime plata za greh“ (Rimljanima 6,23a) a ta smrt je večno odvojenje od Božije prisutnosti.

Ali ne očajavajte, postoji dobra vest. Isti taj stih se završava rečima: „A blagodatni dar Božiji je - večni život u Hristu Isusu, Gospodu našem“ (Rimlj. 6,23b). Bog ne želi da bilo koga osudi, već da se svi pokaju i dobiju večni život. To „svi“ znači „TI“ dragi prijatelju.

Znajući da sami ne možemo da dostignemo Njegov standard i da sami nismo u mogućnosti da obnovimo naš odnos s Njim, Bog nas je pogledao s neba u ljubavi i milosti. Pismo kaže: „Jer Bog je tako zavoleo svet da je svog jedinorodnog Sina dao, da svaki - ko veruje u njega - ne propadne, nego da ima večni život. Bog, naime, nije poslao Sina u svet da sudi svetu, nego

da se svet spase njegovim posredstvom“ (Jovan 3,16.17).

Isus Hristos, Sin Božiji je rođen od device i živeo je posvećen život bez greha. Taj isti Isus je nepravedno optužen kao grešnik, bičevan, ismejan i osuđen da umre na krstu. Kada je Isus Hristos bio prikovan na krstu, Bog Otac je uzeo sve naše grehe i položio ih na Isusa.

Isusova prolivena krv i Njegova smrt su u potpunosti platili kaznu za naše grehe. Sveto pismo nam kaže: „Onoga koji nije znao greha Bog je učinio grehom za nas, da mi u njemu postanemo pravednost Božija“ (2. Korinćanima 5,21). Isus Hristos nas ljubi i svojom krvlju nas je izbavio od naših grehova (Otkrivenje 1,5). Nakon Isusove smrti, položili su Njegovo telo u grob i nakon tri dana On je trijumfalno ustao iz mrtvih, pobedio smrt i silu groba! „Jer sam vam pre svega predao što sam i primio: da je Hristos umro za naše grehe - po Pismima, i da je sahranjen, i da je vaskrsnut trećega dana - po Pismima“ (1. Korinćanima 15,3.4).

Dobra vest je da je Isus Hristos, obećani Mesija živ i da vas poziva k sebi. „Vidi, stojim na

vratima i kucam; ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ućiću k njemu i ješću s njim – i on sa mnom“ (Otkrivenje 3,20).

Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite moj jaram na sebe i naučite od mene, jer ja sam krotak i smeran u srcu, i naći ćete odmor u svojim dušama. Jer je moj jaram blag i moje breme je lako“ (Matej 11,28-30).

Da li ste svesni svog grešnog života i težnjom za mirom i odmorom vaših duša? Da li vidite sebe kao krivog grešnika koji zaslužuje smrt i koji vapi za Isusom kao Spasiteljem? Zamislite sebe u avionu znajući da ćete umreti. Da li ste spremni za vaš susret sa smrću i sudom?

Evo šta je potrebno da učinite kako biste se pripremili za susret s Bogom:

1. Priznajte da ste grešnik i da vam je potreban Spasitelj.

„Svi su zgrešili i tako su lišeni slave Božije“ (Rimljanima 3,23).

2. Poverujte u svom srcu da je Isus Hristos Sin Božiji i da je umro za vaše grehe.

Sveto pismo kaže: „Ako, dakle, svojim ustima ispovediš da je I-

sus Gospod i poveruješ u svom srcu da ga je Bog vaskrsao iz mrtvih, bićeš spasen. Jer srcem se veruje za pravednost, a ustima se ispoveda na spase-
nje“ (Rimljanima 10,9,10).

3. Pokajte se za vaše grehe.

Bog je zapovedio: „Pokajte se stoga i obratite se, da vam se izbrišu gresi“ (Dela 3,19). Pokajanje je odvratanje od svakog greha i potpuno predanje gospodstvu Isusa Hrista.

4. Ispovedajte svoje grehe u molitvi Bogu.

Ispovedite svoje grehe koje ste učinili prema Bogu i ljudima. Bog već zna sve vaše grehe i želi da čuje vaše priznanje iz dubine vašeg srca tako da vam može oprostiti i očistiti vas od posledice krivice. Bog je obećao u svojoj Reči: „Ako ispovedamo svoje grehe, on je veran i pravedan – da nam oprost i očisti nas od svake nepravednosti“ (1. Jovanova 1,9). „Ko krije prestupe svoje, neće biti srećan; a ko priznaje i ostavlja, dobiće milost“ (Priče Solomonove 28,13).

5. Prizovite u molitvi Gospoda Isusa Hrista da budete spaseni.

„Svako, ko prizove ime Gospodnje, biće spasen“ (Rim. 10,13).

Da li postoji neki dobar razlog zbog koga ne možete da se pripremite da sretnete Boga baš sada? Sveto pismo kaže: „U zgodno vreme uslišah te i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je najpoželjnije vreme, evo sad je dan spasenja“ (2. Korinćanima 6,2).

Ukoliko sebe vidite kao izgubljenog grešnika i ukoliko ste spremni da se okrenete od svog grešnog načina života, i u potpunosti predate svoj život Isusu Hristu, molite se na ovaj način: „Dragi Bože, ispovedam da sam zgrešio Tebi i da mi je potrebno tvoje oprostjenje. Zaista mi je žao i kajem se zbog svojih grešnih dela. Verujem da je Gospod Isus Hristos sin Božiji, da je umro za moje grehe i da je vaskrsao. Gospode, ti si gospo-

dar u mom životu. U Isusovo ime. Amin!“

Sveto pismo nam obećava: „A svima, koji ga primiše, dade moć da postanu deca Božija, – onima što veruju u njegovo ime“ (Jovan 1,21). „Prema tome, ako je ko u Hristu – novo je stvorenje; staro je prošlo, vidi, postalo je novo“ (2. Korinćanima 5,17).

Dragi prijatelju, ukoliko ste se pouzdali u Isusa Hrista kao Gospoda i Spasitelja, celi vaš život se promenio. Molite se svakoga dana, čitajte vaše Sveto pismo, držite ono što ste pročitali i pronađite biblijsku zajednicu vernika (crkvu) koji slave Isusa Hrista. Naša je molitva da vam život bude blagoslovljen i promenjen ovom porukom.

Izvor: IKONOS, Beograd

CEPANICA PO CEPANICA

Zlo jučerašnjeg dana je otišlo, a ono koje pripada sutrašnjem danu još uvek nije pristiglo. Zar ne bi bilo dobro kada bismo mogli da živimo sa Gospodom dan za danom? Ovo me je podsetilo na jednu priču.

Otac je naložio svome sinu, malom dečaku, da ponese veliki svežanj drva. Dečak je pokušao, ali je to bilo izvan njegovih mogućnosti. Jednostavno nije mogao da ga podigne. Zatim je otac razvezao svežanj i rekao mu: „Ponosi cepanicu po cepanicu.“ To je dečak lako uradio, sve dok nije preneo čitav svežanj.

Isto je tako i sa problemima meseca ili godine, koji bi nam postali preteški kada bi svi došli odjednom, ali koji su mudročću i milošću našeg Gospoda podeljeni na dnevne porcije. Moramo, kao što je rečeno, da nosimo jednu cepanicu svakoga dana.

Međutim, često se dešava kada neku cepanicu nosimo tokom čitavog dana, mi ne možemo ili ne želimo da je spustimo

kada padne noć. I mi uzimamo i cepanice koje pripadaju danima ili sedmicama koji tek dolaze, mnogo pre nego što im je određeno vreme. Zato i ne čudi kada kažemo: „O, kako mi je težak ovaj teret“, ili: „Oh kako sam iscrpljen.“ Ali dolazi dan kada ćemo spustiti svaki teret, i kada ćemo se oprostiti od greha, žalosti i briga zauvek.

John Newton

autora pesme Predivna milost
[Amazing Grace]

PRIČA O VUČICI

Jednom čoveku starom sedamdeset i nekoliko godina, koji se celog svog života bavio stočarstvom, tačnije ovčarstvom, država je odlučila da pomogne u dodeli penzije koja bi mu bila dovoljna da preživi.

Jedna novinarka ga je tom prilikom zamolila da joj ispriča deo svog života koji nikad neće zaboraviti, i koji mu je ostao u sećanju čitavog života.

Starac je započeo priču: „Bilo mi je dvadesetak godina kada sam naišao na kuće u šumi, uzeo ga sebi i prisvojio. Prolazili su meseci i komšije mi počеше govoriti da sve više liči na vučicu i da je se trebam rešiti. Bio sam mlad i nisam nikoga hteo slušati, bila mi je privržena, gde god sam išao išla bi sa mnom i čekala me. I prošle su tako godine...

Jednog dana kad sam bio malo prilegao kroz san sam čuo neku buku, režanje i cviljenje, dok sam došao sebi i ustao, sve je utihnulo, izašao sam napolje i ugledao čitavo stado ovaca poklano, a vučica sva u krvi sedi i gleda pravo ka meni malo od straha malo od besa. Utrčao sam u kuću, uzeo pušku i ubio je na licu mesta. Nisam znao šta da radim sa ovcama pa sam pozvao komšije da ih odnesu dok se meso još nije pokvarilo.

Dok smo slanjali ovce, među njima smo pronašli tri zaklana odrasla vuka i tek tada sam shvatio šta sam uradio!

Nije uvek sve kao što izgleda. Nikada ne procenjujte ljude i situacije na osnovu onoga što vidite na prvi pogled.“

6 JASNIH ZNAKOVA LAŽNOG PROROKA

Nedavno sam se molio s jednim svojim mladim prijateljem (nazvaću ga Mark) koji je prije nekoliko godina počeo da slijedi takozvanog „proroka“ Davida E. Taylora. Markov život krenuo je u nekom čudnom smjeru nakon što je došao pod uticaj ovog čovjeka, pa sam odlučio da istražim šta se dešava.

Saznao sam da Taylor tvrdi da je on veći od prosječnog proroka. On je, prema njegovoj stranici, „prorok poput Mojsija“. On govori svojim sljedbenicima da je vidio Isusa licem u lice više od 1000 puta, te da će oni koji ga slijede – i daju novac – takođe imati susrete s Bogom licem u lice.

Taylor je izazvao još više nevjerice kad je rekao da mu je Bog u snu pokazao da će Denver Broncos osvojiti Super Bowl 2014. godine. Kako se ispostavilo, Seattle Seahawks je pobijedio Bronkose sa razlikom 43-8.

Danas su bivši sljedbenici Taylora pokrenuli internet stranice da bi ga razotkrili. Bivši članovi osoblja njegove organizacije, Joshua Media Ministries International u St. Louisu, rekli su da su radili produženo radno vrijeme za malu platu da prikupe donacije za ovog propovjednika. U pravnom iskazu iz 2015. godine, Taylor je priznao da je godišnje trošio 30.000 dolara na odjeću i da je koristio finan-

sije organizacije za kupovinu luksuznih automobila.

Taylor takođe tvrdi da su mu gradski zvaničnici u St. Louisu 2017. blokirali kupovinu zatvorenog šoping centra koji bi poslužio za izgradnju svjetskog sjedišta ove organizacije. Zato nastavlja vrbovati svoju publiku prvenstveno putem društvenih medija i online emisija.

Kada sam preispitivao biblijske osnove Taylorovih učenja, moj prijatelj Mark mi je rekao da još uvijek daje desetak Taylorovoj službi jer su mu rekli da je JMMI „najbolje tlo na svijetu“ za ulaganje. Rekli su da nijedna druga služba na svijetu ne može obećati da će njeni sljedbenici vidjeti Isusa licem u lice.

Srećom, moj prijatelj Mark je sada oslobođen hipnotičke moći obmana Davida Taylora. Mark se odrekao svoje službe u kultu i sada pohađa crkvu koja vjeruje u Bibliju. Ali danas hiljade ranjivih ljudi još uvijek kupuju laži lažnih proroka poput Taylora – bilo zato što im nedostaje duhovno razlučivanje ili ne znaju upozoravajuće znakove duhovnog zlostavljanja.

Evo šest načina na koje duhovno zlostavljanje djeluje:

1. Autoritativan stil vođenja: Bog poziva crkvene vođe da imaju srce koje služi. Apostol Pavle rekao je Korinćanima da nije „gospo-

dar njihove vjere“ (2. Kor. 1,24), nego da je s njima ponizno služio. Nezrele, neproverene vođe ne znaju služiti i na kraju ranjavaju ljude svojim oštrim zahtjevima, prijetnjama i dominantnim stavovima. Možete biti sigurni da autoritativne vođe ne predaju svoje živote nikome; oni su solo jahači, i nisu sposobni biti pastiri.

2. Tajnovita atmosfera: Riječ „okultno“ zapravo znači „tajna“. A tajnost je uvijek obilježje duhovno neispravne crkve. Vođe nisu otvorene po pitanju vlastitih života, ne dopuštaju članovima da ispituju išta – posebno ne o finansijskim podacima. Zdrav pastor potiče otvorenost, otvoren je za prijedloge i poziva na saradnju. Možete biti sigurni da ako u crkvi postoji tajnovitost, onda postoji i nešto za sakriti.

3. Duhovni elitizam: Većina kultura koji su nalik na crkve ne raste. Ali u duhovno toksičnom okruženju, članovima se kaže da su oni među „malo izabраниh“ ili „posebni“ koji su duhovno superiorniji od drugih. Duhovno nasilne crkve često napadaju druge denominacije, govoreći da su njihove doktrine bolje. (Ako pogledate internet stranicu Davida Taylora, otkrićete da je često proglašavan najvećim prorokom u istoriji od Mojsija!)

4. Finansijska manipulacija: 2. Korinćanima 9,7 kaže da davanje

treba da bude radosno i bez prisile. Ali u nezdravim crkvama ljudi su prisiljeni, grdi ih se ili im se prijete za vrijeme davanja priloga. Toksične službe takođe će koristiti prikrivene prijetnje kako bi dobile novac; ponekad će reći donatorima da moraju dati novac kako bi spriječili duhovne napade ili održali Božji blagoslov. Ovo je vračarstvo, po definiciji.

5. Nema poštovanja prema ličnoj slobodi: Znao sam za pastora koji je tražio da njegov pomoćnik dođe u njegovu kuću u ranim jutarnjim satima da bi mu diktirao propovijedi – kao da ne može napisati vlastite bilješke. Takođe sam vidio situacije u kojima su volonteri iz crkve bili prisiljeni na nerazumno dug rad. Zrele hrišćanske vođe, kao i apostol Pavle, vide sebe kao „sluge za Isusa“ (2. Kor. 4,5) – i nikada ne bi tretirali ljude kao robove. Ako u svojoj crkvi vidite ropstvo, budite sigurni da je Sveti Duh ožalošćen. Gdje je Gospodnji Duh, tamo je sloboda.

6. Hiper-duhovnost: Vođe koje nemaju adekvatnu obuku ili vođstvo nadoknadiće taj nedostatak iskustva pretvarajući se da su bolji s Bogom od ostalih. Nesigurnost uzrokuje ponos. U harizmatiskim crkvama u kojima vjerujemo u natprirodno vođstvo, ovaj ponos može otvoriti vrata čudnim oblicima zlostavljanja. Kada vođa polaže pravo na prednost ka Bogu, ali se nikada ne okružuje pobožnim savjetnicima, pripazi na to. Krenuo je ka propasti.

Isus je rekao u Mateju 24,5: „Mnogi će doći u moje ime i reći: 'Ja sam Hristos', i mnoge će zavesti.“

Poslušajte upozorenje – i upozorite svoje prijatelje. Nemojte se nikada pokoravati duhovnoj prevari. Ako poznajete ljude koji su pod nezdravim utjecajem JMMI-ja ili službe poput nje, upozorite ih, molite se za njih i pomozite im da se oslobode.

J. Lee Grady
Prevela Sonja R., Banjaluka

**Čuvajte se lažnih proroka.
Oni k vama dolaze u ovčijem ruhu,
a iznutra su grabežljivi vuci.**

MATEJ 7:15

TRČIMO TAKO DA ODNESEMO NAGRADU

Kako postajemo jaki u Gospodu i njegovoj silnoj moći? U Prvoj Korinćanima 9:24 piše: „Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobija nagradu! Tako trčite da je odnesete!“ Pobjeđujemo onda kao svoju energiju uložimo u pozitivno djelovanje.

Ovaj stih ne kaže da ćete osvojiti nagradu budete li sjedili u stolici za ljujanje i ljujali se. Ne kaže ni to da ćete primiti krunu, budete li sjedili na svom kauču i gledali televiziju. Biblija kaže: „Trčite!“ Želimo li biti silni muškarci i žene Božje, moramo ući u program duhovnog treninga. Oni koji trče osvajaju nagradu, stoga ne odustajte.

Vjerovatno je apostol Pavle bio na Olimpijskim igrama za vrijeme svoga boravka u Atini. Vidio je mlade sportiste – snažne, jake i odlučne – kako treniraju za Olimpijadu. Pavle ih je posmatrao i znao je da ovi atletičari treniraju kako bi postigli vrhunske vještine i da zato žive umjerenim životom. „Svaki se takmičar uzdržava u svim stvarima“ (1. Korinćanima 9:25).

Atletičari ne ostaju budni duboko u noć i ne jedu svašta. Svako ko želi biti najbolji u nečemu, mora biti uzdržljiv u svim područjima života. Želite li biti izvrsni u nečemu, Bog vam kaže da morate biti umjereni. Disciplinovan život je ključ pob-

jede. „Odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena“ (Jevr. 12:1). To je tajna pobjede. Odbacite svaki grijeh koji vas opterećuje i koji priječi da trčite u trci i osvojite nagradu.

Nagrade pobjedonosnog života vrijedne su truda koji ste uložili u sudjelovanje u trci. Čovjek koji odolijeva kušnji primiće „vijenac života“ (Jakov 1:12).

Kušanje vaše vjere je „dragocjenije od propadljivog zlata“ (1. Petrova 1:7).

Isus je rekao: „Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na moje prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju“ (Otkr. 3:21).

Kada vam kušnja stane na put, jednostavno je šutnite nogom i nastavite dalje hodati. Živite za

Isusa i ljubite Boga. Ako istinski ljubite Boga i predani ste Mu, Otac će vas podići na viši nivo u svome Kraljevstvu.

U ovom životu primamo zemaljske nagrade ako nešto dobro učinimo. Isto tako živimo i za nebeske nagrade koje će dobiti svi oni koji su primili vječni život. Ne dopustite đavolu da vas obeshrabri. Ako vas može navesti da ostanete kod kuće i ne idete u crkvu, ako vas može spriječiti da svjedočite, ako vas može navesti da prestanete moliti, ako vas može spriječiti da čitate svoju Bibliju, on je pobijedio, a vi ste izgubili.

Ako istinski ljubite Boga i predani ste mu, Otac će vas uzvisiti i podići na viši nivo u svome Kraljevstvu.

Lester Sumrall

Iz knjige „Vjera koja menja vaš svjet“
(u izdanju SYLOAM-a)

Zato ja ne trčim besciljno i ne udaram pesnicom kao da mlatim vazduh, nego krotim svoje telo i potčinjavam ga da ne bih ja, koji sam drugima propovedao, sam bio isključen iz trke.

PRVA KORINĆANIMA 9:26-27

PRIČA O ZALEĐENOM JEZERU

Dva mala prijatelja su se klizala po zaleđenom jezeru.

Bio je oblačan i hladan dan. Dečaci su bez straha uživali u klizanju. Led je iznenada popustio i jedan od njih je propao u vodu. Voda nije bila duboka, ali se led počeo stezati.

Drugi dečak je otrčao na obalu, dohvatio kamen i pojurio do unesrećenog. Svom snagom je razbijao led i uhvativši prijatelja za ruku, izvukao ga iz vode.

Kada su stigli vatrogasci i shvatili šta se dogodilo, začuđeno su pitali:

„Kako ti je to uspeo? Kako si mogao tim malim kamenom i slabim rukama razbiti tako debelo led?”

U tom momentu se oglasio neki starac: „Ja znam kako je uspeo!”

„Kako?” – upitali su ga vatrogasci.

Starac je odgovorio:

„Nije bilo nikoga da mu kaže kako je to nemoguće.”

Sve je moguće onome koji vjeruje!

ŽENSKA SLOBODA

Ženska sloboda (feminizam) nije nova stvar, stara je koliko i priča o Evi. Sotona je primamio Evu govoreći da su joj uskraćena neka njena prava od Boga, i da ne sme da jede plod sa jednog drveta. Njeno mišljenje je bilo da bi bila srećnija ako bi znala razliku između dobra i zla. Zato je i odlučila da uzme i jede zabranjeni plod. Onda je tako povelala i Adama u greh nevere i neposlušnosti.

Biblija jasno govori da je Eva bila zavedena - prevarena i to je i danas problem sa puno žena. Prevara ih vodi putem nizbrdo

da hodaju po Božjoj volji. One veruju da imaju ista prava u svemu i da će im to doneti sreću i iskreno veruju da će potpuna im sloboda doneti zadovoljenje. Njih se ne tiče šta Biblija govori, ne mare za volju Božju, misle da je Biblija zastarela knjiga i da ne važi za njihovu generaciju. Tumače neke stihove na svoj način a neke druge stihove tako lako odbacuju.

Godinama su radio, televizija i štampa pisali da je kuća ženina „zlatni kavez“; da ona donosi decu na svet i odgaja ih i to joj onemogućava da posveti pos-

lovnom svetu. Iz tih razloga su kućni poslovi okarakterisani kao robovanje, a pokornost mužu kao slabost. Tako su hiljade i hiljade žena ustale i podigle se na otvorenu pobunu.

Potpuno je razumljivo da žena koja je nehrišćanka prihvati takvu borbu jer je godinama čekala takvu priliku. Žene su postale buntovne, nezadovoljne i nesrećne jer su se zaželele „zelenih“ pašnjaka poslovnog sveta, novca, više blaga i potpune nezavisnosti od muškaraca. Desilo se to jer su postale razočarane u brak i u ljubav, i rado su se priključile borbi za svoja prava.

Zapanjujuće je da mnoge hrišćanske žene misle i podržavaju da treba da se na takav način bore za svoja prava. Neke čak pišu tekstove za časopise i novine, i daju svoja tumačenja Svetog Pisma po pitanju ženske slobode.

Ako se sve to tako nastavi, ne treba biti prorok da bi se videlo da će možda već sledeći korak u budućnosti biti da deca traže oslobođenje od svojih roditelja

i da im se dozvoli da žive kako žele. Onda će se tražiti da se starije generacije i bolesni koji ne mogu da se brinu sami za sebe istrebe „ubijanjem iz milosrđa“. Poslednji plan ovog novog antibožanskog društva biće da se eliminišu hrišćani jer će njihovi životi svedočiti o tome da borba je za slobodu đavolji izum.

Jedini način da sadašnja žena reši današnje dileme po pitanju šta dobro a šta zlo, jeste da pri one uz Reč Božju i marljivo je čita i studira, se drži Božjih zapovesti i da ne sledi neka svoja pogrešna razmišljanja.

Koje je ženino pravo? Po ovom pitanju ne želimo da ostavimo neke sumnje. Biblija o ovome govori da i mi treba da poslušamo, jer to je Božja volja.

Hrist je sa svojim Jevanđeljem doneo oslobođenje od greha i pravu slobodu i jednakost. Teško je shvatiti da se neke hrišćanke bune protiv Onoga koji im je doneo pravo oslobođenje od ropstva u kome bile vekovima.

Doroti H. Pentekost

MLADOST - LUDOST

„Kad čovjek prenoći u Mostaru, nije zvuk ono što ga probudi ujutru, nego svjetlost. To znam iz iskustva. Svjetlost me je dočekala pri dolasku u Mostar, pratila za vrijeme mog boravka od jutra do večeri, a docnije, po odlasku, ostajala u meni kao glavna karakteristika mog sjećanja na Mostar...” (Ivo Andrić)

Proljeće je 2000. godine, stojim na prozoru stana u Mostaru koji sam naslijedio od roditelja i gledam na brdo Hum, kako se diže nad Mostarom. Gledam kako radnici, građevinari, podižu veliki, ogroman križ. Podiže ga Katolička crkva, u znak obilježavanja 2000. godina od rođenja Isusa. Veliki je, visok 33 metra, simbolizuje 33 godine Isusovog života na zemlji.

Strasti u gradu su uzburkane, Hrvati katolici podržavaju izgradnju križa, Bošnjaci muslimani u istočnom Mostaru potpisuju peticiju protiv podizanja istog, a Srbi pravoslavci, iako nominalno hrišćani, protiv su podizanja križa; tadašnji dopredsjednik Gradskog vijeća Mostara Milan Jovičić, Srbin, piše biskupu Periću i traži od njega da se križ ne postavlja na Hum.

Gledam Hum i sjećam se kako sam ga, osam godina ranije, gledao sa tog istog prozora i sjećam se tog proljeća 1992. godine, kada su se tamni oblaci rata nadvili nad Mostarom. Rat se dešavao oko nas (Slovenija i

Hrvatska) i primicao nama, no nadali smo se da će zaobići Bosnu i Hercegovinu. Sukobi su prvo krenuli u Sloveniji 1991. godine, trajali su kratko, samo desetak dana sa nekoliko desetina žrtava na obje strane. Zatim je rat zahvatio Hrvatsku, tamo je trajao puno duže, sa puno više ljudskih žrtava. Gledali smo na televiziji izvještaje o sukobima i nadali se da se neće prenijeti u Bosnu i Hercegovinu. Nade nisu bile baš skroz neosnovane, Mostar je bio moderan, kosmopolitski grad, jedan od tri grada u bivšoj Jugoslaviji, pored Sarajeva i Vukovara, sa najvećim brojem miješanih brakova. Većina gradske raje je bila protiv rata i nacionalnih podjela. Tako je bilo od kada pamtim, a rodio sam se u Mostaru, sada već davne 1969. godine.

Rođen sam u maju, moja sestra je imala sedam godina, a ja sam bio dugo očekivani sin, jer u našoj široj porodici nije bilo puno muške djece. Bilo je to vrijeme komunizma, koji je poticao na jednakost među nacijama i ohrabrivao brisanje nacionalnih razlika. Moji roditelji su bili u miješanom braku, otac Srbin, a mati Hrvatica. Naše prezime, Hadžić, drugo je najčešće prezime u BiH (najčešće je Hodžić) i većina ljudi koji nose to prezime su Bošnjaci, mada ima nekoliko porodica Srba i Hrvata sa tim prezimenom. Roditelji su me

odgajali u duhu „bratstva i jedinstva”, te nikada nisam gledao na nacionalne razlike, kao ni većina ljudi koje sam poznavao. Uvijek, kroz djetinjstvo i tinejdžerske godine, imao sam prijatelje raznih nacionalnosti, a za neke nisam ni znao koja im je bila pripadnost. Vjerujem da je, isto tako, bilo i sa većinom “gradske raje”.

Ni odsluženje vojnog roka to nije promijenilo. Vojsku sam služio u Splitu, u Školi rezervnih oficira Ratne mornarice. Oduvijek sam volio more i brodove, tako da mi služenje vojnog roka nije teško padalo. Prvo u školi, a poslije i na brodu, bilo nas je iz svih republika bivše Jugoslavije. U ŠRO sam imao tri najbolja prijatelja, jedan je bio Daniel iz Slovenije, drugi Frano iz Crne Gore, a treći Milutin iz Hrvatske. Kada sam dobio prekomandu na brod, najbolji prijatelji su mi bili Igor iz Makedonije i Abdulah iz Zenice. Nakon povratka iz vojske, krenuo sam sa studijem, studirao sam na Mašinskom fakultetu, odsjek vazduhoplovni, pored brodova volio sam i avione. Moj plan za život je bio jednostavan: završiti dobar fakultet, naći dobar posao, imati dobru platu, naći dobru ženu, imati lagodan život...

Dok sam bio na prvoj godini studija dobio sam ponudu, preko mog prijatelja Olega, da se zaposlim u novootvorenom kasinu.

Pošto sam imao plan za svoj život, o ponudi nisam ozbiljnije ni razmislio, sve dok nisam čuo kolika je plata. U to vrijeme, moja majka je bila direktor jednog hotela u gradu, a moja prva plata je trebala biti višestruko veća od njene. Izgledalo je da sam našao prečicu do ispunjenja mojih snova o dobrom i ispunjenom životu, da ne moram nekoliko godina da studiram i učim da bih našao dobro plaćen posao, on je našao mene i bez diplome.

Doduše, u početku sam mislio da mogu da nastavim sa studijem i da istovremeno radim, ali malo nakon što sam primio prvu platu odustao sam od fakulteta. Ni moralnih dilema nisam imao, jer sam smatrao da kockanje nije toliko loša stvar, niti da ima veze sa kriminalom. Na kraju krajeva, nije to trgovina drogom, niti trgovina ljudima; ljude niko ne prisiljava da kockaju, dođu sami, svojevrijedno, malo se zabave, potroše malo novca, nekada i

dobiju. Mislio sam da je kasino poput luna parka za odrasle. Koliko malo sam znao o tome.

Kroz nekoliko godina koje sam proveo u kasinu, vidio sam mnoge živote i porodice uništene. Sjećam se čovjeka koji je prokockao ušteđevinu, stan, auto, posvađao se sa porodicom, a na kraju je i završio u zatvoru, jer je na poslu počeo krasti da bi mogao podmiriti svoje kockarske dugove. Bilo je puno takvih priča. Počeo sam da radim u kasinu, u prvo vrijeme na popravkama i održavanju aparata za kockanje. Kako sam bio dobar i požrtvovan radnik, šef i direktor kasina su to primijetili i počeo sam brzo da napredujem. Ubrzo sam, od običnog majstora za održavanje, prešao da radim u kancelariji, zatim sam postao „inspektor prometa” i moj posao je bio da se pobrinem da radnici u kasinu ne krađu novac od vlasnika kasina, a uskoro sam postao šef nad tri kasina u gradu.

Sa napredovanjem u kasinu, rasla je i plata, a umjesto da zaštitim imovinu vlasnika, ja sam kao „inspektor prometa“ iskoristio priliku i od radnika uzimao dio ukradenog novca, u zamjenu za zaštitu. Vlasnik kasina nije živio u Mostaru. Pored nekoliko kasina u gradu na obalama Neretve, imao je kasina po Evropi, pa čak i u sjevernoj Africi. Centar za istraživačko novinarstvo Srbije, u članku „Visoki ulog - organizovani kriminal upravlja kockom“, o njemu piše: „Srbija možda deluje kao prava zona sreće za mnoge kriminalce koji žele da se bave kockanjem, a problemi koji u ovoj delatnosti postoje danas vuku korene duboko u prošlosti, gotovo do samog nastanka ovog biznisa u socijalističkoj Jugoslaviji. Prva kazina su počela da se otvaraju tek početkom 70-ih godina i imala su isključivo turističku namenu – samo su stranci mogli da ih posećuju. Takođe, strani državljani su bili jedini koji su mogli da ih otvaraju i vode. Tako je Žorž (Đorđe) Jablan, francuski državljani koji je poreklom sa Cetinja, bio prvi koji je ozbiljno počeo da se bavi otvaranjem kazina u Jugoslaviji. On je upravljao nad desetina kazina koja su bila raštrkana po celoj teritoriji države, od hrvatskih obala, pa do granice sa Grčkom.

U pitanju je bio kazino vlasnik svetskih razmera: sem u Jugosla-

viji, svoja kazina i kockarnice držao je i u više evropskih zemalja, ponajviše u tadašnjoj Čehoslovačkoj, a sa svojim biznisom stigao je čak i do Afrike – u Kinšaši, državi Kongo, vodio je kazino pod nazivom „Playboy“. Kompaniju „Kin Stib“, registrovanu u Africi, Jablan je iskoristio da zakupi prostor u luksuznom beogradskom hotelu „Interkontinental“, krajem 80-ih, i tu je otvorio kazino koji je bio tada jedan od najluksuznijih u zemlji, kako to kažu oni koji su se kockali u tom periodu. Ovaj kazino je radio do 1992. godine, kada ga Jablan iznenada zatvara i odlazi u inostranstvo. Ljudi koji su imali prilike da Jablana upoznaju i lično, kažu da je pobjegao iz zemlje jer je ušao u konflikt sa Arkanom, kriminalcem koji je tada bio u usponu.”

Zajedno sa jednim kolegom, putovao sam u Beograd da postavimo mašine za kockanje u kasino hotela „Interkontinental“, koji se spominje u članku. To je bio prvi i jedini put kada sam upoznao Žorža, koji je pozvao na večeru mog kolegu i mene da nam izrazi zahvalnost za brzo i dobro urađen posao. Žorž Jablan je u ljeto 1998. godine, u garaži hotela „Hilton“ u Pragu, izrešetana hicima iz automatskog oružja i ubijen. Ubice i nalogodavci ni do danas nisu otkriveni. Uz rad u kasinu, zajedno sa prijateljem koji me

pozvao da tamo radim, imao sam i nekoliko svojih aparata za kockanje, koje smo držali u nekim od mostarskih kafića. Vrlo mlad, zdrav, imao sam dosta novca, položaj uz koji je išao osjećaj moći, izbacivače koji su radili u kasinu i koji su bili tu da nas zaštite u slučaju problema... Problema i nije bilo, a ako bi se neki i pojavio rješavao sam ga novcem, poznanstvima ili silom.

No, 3. aprila 1992. godine, u 17:20, sve se promijenilo. Gradom je odjeknula strašna eksplozija. Neko, ni danas se ne zna ko je parkirao cisternu punu eksploziva i granata uz zid najveće mostarske kasarne JNA „Mostarski bataljon“, među Mostarcima popularno zване „Sjeverni logor“, daljinski aktivirao detonator i izazvao eksploziju. U gradu je nastao haos i panika. Telefonske linije su bile preopterećene pokušajima građana da se čuju sa najmilijima i satima su bile blokirane, na radiju nije bilo vijesti, samo sati ozbiljne muzike. Iz pravca Sjevernog logora se dizao oblak dima, a do večeri su se mogle vidjeti kolone vozila kojima su mnogi Mostarci napuštali svoj grad. Te večeri, svjetleći meci su počeli parati nebo iznad grada. Bio sam zbunjen i očajan, rat koji je kucao na vrata bio je građanski, a ja sam bio dijete iz miješanog braka, otac mi je bio jedne nacionalnosti - majka druge.

Nekoliko mjeseci prije tog aprila, nakon početka rata u Hrvatskoj, na moju adresu su počeli da stižu pozivi za mobilizaciju. Znalo se kada poštar donese plavu kovertu da je to ili poziv na sud ili poziv u vojsku. Kako sam završio Školu rezervnih oficira, izašao sam iz vojske sa činom - rezervni potporučnik. Odazvati se pozivu za mobilizaciju značilo je otići na ratište i boriti se protiv jednog roditelja, pola familije... pola sebe. Majci sam rekao da pozive ne prima i da ništa ne potpisuje, no uskoro, umjesto poštara na vrata su počeli dolaziti vojni kuriri. Jednom prilikom ja sam otvorio vrata, a pred vratima je stajao kurir, u uniformi, sa puškom i sa pozivom u ruci. Na pitanje: „Je li ovdje stanuje Slavko Hadžić?“, odgovorio sam: „Jeste, na putu je, ja sam komšija, svratio na kafu“. Povjerovao je i otišao. No, tog trećeg aprila sve se promijenilo, i druga strana, uključena u rat, počela je da me traži zbog mobilizacije. Rat je počeo zahvatati naš grad i mobilizaciju je bilo sve teže izbjeći. Još jednu noć sam proveo u našem stanu zajedno sa mojom majkom.

Tačno preko puta naše zgrade, preko rijeke Neretve, nalazila se vojna kasarna na koju su pucali sa brda iza nas. Vojnici iz kasarne su uzvratili i svjetleći meci su letjeli malo iznad naših prozora i krova

zgrade. Sutra sam s majkom i djevojkom, sa kojom sam se već tri godine zabavljao, otišao kod prijatelja u drugi, mirniji dio grada, u kome se još nije pucalo i gdje me niko neće tražiti zbog mobilizacije. Na TV-u smo gledali kako se vatrena stihija širi, kako plamenovi rata zahvataju cijelu Bosnu i Hercegovinu, i postajalo mi je jasnije, da ukoliko želim izbjeći rat i mobilizaciju, nakon koje bih bio primoran boriti se protiv prijatelja, porodice, roditelja, pola sebe... trebam otići. No, nisam znao gdje, na koju stranu krenuti, na zapad prema Hrvatskoj ili na istok prema Srbiji. Nakon dan, dva puškaranje se intenziviralo i počelo je granatiranje. Nazvao sam kasino u kojem sam radio, nepoznat glas se javio na telefon i rekao mi da kasino više ne radi i da je vojska smještena u hotelu u kojem je bio kasino. Beznađe i očaj

su me sve više obuzimali i nisam znao šta da radim.

Slavko Hadžić, Mostar

Sve što se dalje dešavalo sa Slavkom Hadžićem i kako je upoznao Isusa kao svoga Spasitelja i Gospoda možete pročitati u knjizi „Križ na brdu“.

Informacije i narudžbe:
+387-61-255-309
slavko.hadzic@gmail.com

MREŽA LJUBAVI

Žena nekog ribara počinila je preljub s nekim mornarom. Prema običaju te zemlje morala je biti bačena sa neke visoke litice. No, u noći prije izvršenja kazne, prevareni suprug se popeo na stijene ispod te litice. Od jakih konopa napravio je mrežu iznad ponora, pa je ispunio travom, sunderom i slamom. Kada je sljedećeg jutra izvršena kazna, žena gurnuta sa litice, pala je ali je zahvatila mreža ljubavi njenog muža.

Wermer Bergengruen

Bog nam je svojom smrću na krstu ispleo mrežu ljubavi. Zapitajmo se: pletemo li ili kidamo mreže jedni drugima?

MENTALITETI PUSTINJE

„Ne zaslužujem Božji blagoslov zato što nisam dostojan.”

Nakon što je Isus Navin preveo Izrailjce preko Jordana u Obećanu zemlju, Bog je morao još nešto da uradi pre nego što bi narod bio spreman da zauzme i osvoji svoj prvi grad - Jerihon.

Bog je naredio da se svaki Izrailjac obreže pošto se nisu obrezivali tokom četrdeset godina lutanja po pustinji. Nakon tog njihovog čina Bog je rekao Isusu Navinu da je skinuo sramotu Misirsku sa naroda.

Nekoliko stihova kasnije, u šestom poglavlju, čitamo kako je Bog vodio Izrailjce da osvoje Jerihon. Zašto je sramota tre-

bala prethodno da bude skinuta sa njih? Šta je sramota?

SRAMOTA: DEFINICIJA

Reč *sramota* znači „ruglo, bruka, prezir”. Bog poručuje da će da skinu sramotu Misira sa Izrailja. Misir predstavlja svet. Nakon nekog vremena provedenog u svetu, svakom od nas je potrebno oslobođenje od te sramote.

Zbog svega što sam ja učinila, i što su meni učinili, po prirodi sam bila stidljiva. Krivila sam samu sebe za sve što mi se dogodilo u životu

(iako mi se dosta toga dogodilo u detinjstvu kada nisam mogla da utičem na to kako bih te stvari zaustavila).

Rekli smo da je milost Božja sila koju primamo od Njega bez naplate kako bi nam pomogla da sa lakoćom uradimo sve ono što sami nismo u mogućnosti. Bog želi da nam dâ milost, a Satana želi da nam dâ sramotu.

Sramota mi je stavila do znanja da nisam dobra – da sam nedostojna Božje ljubavi ili pomoći. Sramota je otrovala mog unutrašnjeg čoveka. Nisam se stidela samo onoga što je meni bilo učinjeno, već sam se i stidela sebe. Duboko u sebi nisam bila zadovoljna sobom.

Božje skidanje sramote sa nas označava da svaki od nas mora da prihvati oproštenje koje nam On nudi za sve naše grehe.

Morate shvatiti da blagoslove ne možete zaslužiti – nikada nećete biti dostojni blagoslova. Možete ih samo ponizno prihvatiti i biti zahvalni na njima i diviti se veličini Božje ljubavi prema nama.

Samoosuda, mržnja i odbacivanje Božjeg oproštenja (time

što sebi ne opraštamo), nerazumevanje pravednosti u Hristovoj krvi su problemi koji će nas i nadalje zadržavati u pustinji. Naš um mora biti obnovljen u pogledu našeg položaja pred Bogom – u Hristu, a ne na osnovu naših dela.

Ubeđena sam, nakon mnogo godina službe, da oko 85% naših problema izvire iz načina na koji doživljavamo sebe. Svaka osoba za koju znaš da živi kao pobednik u Hristu je svesna toga da je u Njemu i pravedna.

Znam da ne zaslužujem Božje blagoslove, ali ih ipak primam zato što sam sanaslednik sa Hristom (Rim. 8:17). On ih je zaslužio, a ja ih primam tako što polažem svoju veru u Njega.

NASLEDNIK ILI RADNIK?

„Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božiji kroz Isusa Hrista.”

Galatima 4:7

Da li si rob ili sin – nadničar ili naslednik? Naslednik je osoba koja prima ne zahvaljujući svojoj zasluži, već na osnovu

zaostavštine neke druge osobe. Rob ili nadničar, u biblijskoj terminologiji, je osoba koja pokušava da ispuni zakon. Termin podrazumeva težački rad i muku.

Mnoge godine sam tumarala po pustinji pokušavajući da zaslužim ono što je Bog želeo da mi da bez naplate, svojom milošću. Imala sam pogrešan stav uma.

Prvo, smatrala sam da je sve potrebno zaraditi ili zaslužiti. „Niko ti nikada ništa ne daje besplatno.” Ovo je bio princip koji sam godinama ponavljala. Dok sam odrastala ovu rečenicu sam mogla čuti nebrojeno puta. Rečeno mi je da svako ko se postavi kao da želi da učini nešto bez naknade, u stvari, na kraju želi da me iskoristi.

Iskustvo ovog sveta je da se sve mora zaslužiti. Ukoliko imamo prijatelje, rečeno nam je da ih sve vreme moramo uveseljavati jer će nas inače napustiti. Ukoliko želimo unapređenje na poslu, svi kažu da moramo poznavati odgovarajuće ljude, ponašati se prema njima na odgovarajući način i možda ćemo jednog dana steći

priliku da budemo unapređeni. Do vremena kada se obratimo Bogu, sistem ovoga sveta nas je u dovoljnoj meri izmučio, da ta sramota mora biti skinuta sa nas.

KAKO VIDIŠ SEBE?

„Vidjesmo ondje i divove, sinove Enakove, roda divovskoga, i činjaše nam se da smo prema njima kao skakavci, takvi se i njima činjasmo.”

IV Mojsijeva 13:34

Izrailjci su nosili sramotu. Činjenica da su imali negativno mišljenje o sebi se jasno vidi u ovome stihu. Deset od dvanaest uhoda koji su bili poslani u Obećanu zemlju da je izvide pre nego što ceo narod pređe Jordan su se vratili govoreći da je zemlja nastanjena divovima u odnosu na koje su Izrailjci kao skakvci – oni su sebe upravo tako i videli.

Molim vas da primetite da će Satana ispuniti vaš um (ukoliko mu to dozvolite) raznim vidovima negativnih misli o sebi. On počinje vrlo rano da gradi utvrđenja u vašem umu, od kojih se mnoge bave negativnim stvarima u vašem i

u životima drugih ljudi. On će uvek pripremiti nekoliko situacija u kojima ćete se osećati odbačenima, kako bi vam lako povratio sećanje na tu bol kada budete pokušali da napredujete u nekoj sferi svog života.

Strah od poraza i odbačenosti zadržava mnoge ljude u pustinji. Kao dugogodišnji robovi u Misiru i izloženi teškim napadima, Izrailjci su na sebi nosili sramotu. Interesantno je primetiti da gotovo cela generacija onih koji su izašli sa Mojsijem iz Misira nisu zakoračili u Obećanu zemlju. U nju su stigla njihova deca. Ipak, Bog i je rekao da će skinuti sramotu sa naroda.

Većina ih je bila rođena u pustinji nakon što su njihovi roditelji napustili Misir. Kako je na njima mogla da bude sramota Misira, ako uopšte nisu bili u njemu?

Stvari koje su se nalazile na našim roditeljima mogu preći i na nas. Stavovi, misli i obrasci ponašanja se mogu naslediti. Pogrešan stav tvojih roditelja može postati i tvoj. Način na koji shvatamo neke stvari je prešao na nas, a da mi ni ne znamo zašto razmišljamo na taj način.

Roditelj koji ima lošu sliku o sebi, osećaj bezvrednosti i stav po kome ne zaslužuje Božje blagoslove može sve to da prenese na svoje dete.

Tvoja obaveza je da obratiš pažnju na to šta se odvija u tvom umu i kakvu sliku stvaraš o sebi. Bog je spreman da svojom milošću prekrije tvoje grehe, ako si spreman to da prihvatiš. Bog ne nagrađuje savršene i bezgrešne ljude, već one koji se uzdaju i veruju u Njega.

TVOJA VERA GODI BOGU

„A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže.”

Jevrejima 11:6

Molim vas primetite da je bez vere Bogu nemoguće ugoditi. Zato, bez obzira koliko dobrih dela ponudili, one mu nisu ugodne ukoliko njima pokušavamo da zaslužimo Njegovu milost.

Sve što radimo, treba da činimo zato što ga volimo, a ne zato što nešto pokušavamo da izvučemo od Njega.

Ovaj stih kaže da Bog nagrađuje one koji ga traže. Radovala sam se kada sam ovo prvi put pročitala. Znala sam da sam učinila mnogo grešaka u životu, ali sam znala i da sam celim srcem tražila Gospoda. To znači da sam kvalifikovana za nagradu. Veoma davno sam odlučila da ću primiti svaki blagoslov koji Bog odluči da mi da.

Bog je želeo da Izrailj uvede u Obećanu zemlju i da ih blagoslovi preko svih njihovih očekivanja, ali je prvo morao da skine sramotu sa njih. Nije bilo moguće da prime od Boga bilo šta dok su opterećeni svojom sramotom, brukom i prezirom.

BEZ MANE

„Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi.“

Efescima 1:4

Ovo je predivan stih! U njemu nam Gospod poručuje da smo Njegovi i odabrani kako bismo znali da smo voljeni, naročiti i vredni u Njegovim očima; da nas vidi svetima, pravednima i neporočnima.

Naravno, naša je obaveza da učinimo sve što možemo kako bismo živeli svetim životom. Ali, hvala Bogu da kada pogre-

šimo, nama je oprošteno i obnovljeni smo na svetost – ponovo bez krivice i bez mane – sve to u Njemu.

BEZ RAZLIKE I NEPRISTRASNO

„Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se.“

Jakov 1:5

Ovo je još jedan stih koji nam otkriva kako da primamo od Boga bez sramote.

Jakov prethodno govori o onima koji su u iskušenjima i sada im govori da ukoliko im je potrebna mudrost za svoju situaciju da je traže od Boga. On im garantuje da će im je on dati bez prekora ili pristrasnosti – da im On želi pomoći.

Kroz pustinju se nećete provući bez velike pomoći od Boga. Međutim, ukoliko je vaš stav o sebi negativan, čak i kada pokuša da vam pomogne, vi to ne prihvatate od Njega.

Ukoliko žudite za pobjedničkim, snažnim, pozitivnim životom, ne možete imati negativnu sliku o sebi. Ne gledajte samo na to koliko je toga još pred vama, već budite zahvalni na tome koliko ste već prešli. Nemojte smetnuti s uma svoj napredak i zapamtite primedbu u Filipljanima poslanici (1:6): *„Uzdajući se u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista.“*

Mislite i govorite pozitivno o sebi!

Joyce Meyer

Iz knjige BOJNO POLJE UMA

**Sve mogu u Isusu Hristu
koji mi snagu daje.**

FILIPLJANIMA 4:13

[NE]MIR

Prošle su 23 godine od potpisivanja mirovnog sporazuma kojim je završen građanski rat u BiH koji je trajao tri i po godine. Sporazum je potpisan u Dejtonu, a naknadno dopunjen u Parizu. Već tada su počele žučne i strasne rasprave oko tumačenja mirovnog sporazuma. Malo se promijenilo tokom narednih godina. Rasprave i dalje traju, a svaka od tri etničke zajednice ima svoje ciljeve čijem ispunjenju teži i koji su međusobno suprotstavljeni.

Mnogi smatraju da je glavna tekovina Dejtonskog mirovnog sporazuma to što je prekinut rat. Svi koji su bili na ovim prostorima dok je rat trajao će se složiti sa time. Veoma je značajno što je rat zaustavljen, ali pravi mir nažalost nije uspostavljen. Protekle godine su bile pune tenzija, svađa i nepovjerenja. Teško da to možemo nazvati pravim mirom.

U Bibliji čitamo o lažnom i pravom miru. Svi bismo željeli da živimo u pravom miru. Svi bismo željeli da iskusimo taj pravi, istinski mir. Riječ *eirene* koja se u Novom zavjetu koristi za mir ima višestruko značenje:

- *odusustvo rata i borbi*
- *stanje spokoja u narodu*
- *sloga među ljudima*
- *harmonija, sigurnost, napredak, sreća*

Potpuni i pravi mir samo Mesija (Hristos) može da pruži. Takav istinski mir:

- *daje sigurnost ljudskoj duši da je spašena kroz Hrista*
- *pomaže da budemo zadovoljni onim što imamo na ovoj zemlji*
- *oslobađa nas svakog straha*

Isus: „Mir vam ostavljam, svoj mir vam dajem. Ali, ne dajem ga onako kako svijet daje. Neka se ne uznemirava vaše srce i neka se ne plaši.“

Jovanovo evanđelje 14:27

B.E.

DA NA KRAJU BUDEŠ SREĆAN

"Biti srećan!"

Uranoj sam mladosti povremeno sanjao o tome kako ću do tridesete godine biti najsrećniji čovjek na svijetu: preploviću okeane, prijeći brda i doline te uskoro nakon toga ostvariti životne planove. Mislio sam da čekanje na sreću nakon tridesete predstavlja neuspjeh i razočaranje!

Vjerujem da nisam usamljen u takvim mislima. Podosta je ljudi koji, maštajući o sreći, misle o sreći koja dolazi odmah! Ko voli čekati godine i godine na stan, auto, životnog saputnika ili sa-

putnicu? Sreća bi trebala početi odmah! Brzi smo i nestrpljivi u našim nastojanjima za srećom, koju često vidimo u materijalnim postignućima. Mislimo: ako sreća ne počne danas, onda moj život nikako i ne može biti srećan i uspješan pohod. Ponekad je naš zaključak: danas ili nikad! Ništa mi danas ne smije stajati na putu u ostvarenju sreće!

No, govori li Biblija o sreći koja počinje odmah? Kaže li Bog: *"Čim te uvedem u svijet, želim da si okružen svim što ti srce poželi, svim što ti treba i ne*

treba"? Znaš li da Biblija spominje sreću na jedan malo drugačiji način: ona govori o sreći – na koju valja čekati!? Poslušaj pažljivo ovaj odlomak iz osmog poglavlja Ponovljenog zakona, u kojem se Mojsije obraća izraelskom narodu, nakon dugotrajnog pustinjskog hoda:

“Nemoj da se uznese srce tvoje i da zaboraviš Gospoda, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva; koji te proveo kroz onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih zmija i štipavaca, suvim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen; koji te u pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima, da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš srećan” (14-16).

Jesmo li dobro pročitali? *“Da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš srećan!?”*

Možda ćeš povikati od negodovanja, kao što bih to i ja ranije učinio: *“Pa kakve ja veze imam s pustinjom, zmijama i štipavcima - ja živim u civilizovanom svijetu i muku mučim kako doći barem do polovnog auta! Još bi mi samo trebale zmije i štipavci!”*

Dragi prijatelju, nisi li primijetio onaj dio posljednjeg stiha koji kaže: *“...da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš srećan”?*

Prije ulaska u Obećanu zemlju, Bog po Mojsiju podsjeća Izraelce na izbavljenje iz egipatskog ropstva i četrdesetogodišnje lutanje pustinjom. Naglašava im da su imali nekoga ko se brinuo o tome da u krajnje teškim uslovima ne budu ni gladni ni žedni. Bog je činio čak i čudesne stvari ne bi li narod imao osnovne uslove za život.

Možda bi sada mogao reći: *“Ali kakav je to Bog, koji tek na kraju želi sreću svome narodu. Ja svima želim sreću već na početku. Kakve koristi od takve sreće, koja dolazi tek na kraju – a ne polazi od početka pa nadalje?”* Božja je poruka u ovome događaju vrlo značajna: izraelski je narod, kroz iskustvo pustinje, kušnje i poniženja, najprije trebao naučiti šta je to istinska sreća. Izraelci su mogli svoju sreću vidjeti u lijepim kućama, koje je Bog nagovijestio da će sagraditi u zemlji, prema kojoj su se zaputili. Sreću su mogli potražiti u zlatu, srebru i materijalnom blagostanju, koje ih je tamo čekalo. Sve je to bio

Božji dar, kao što piše: *“Do sita ćeš jesti i blagosiljati Gospoda, Boga svoga, zbog dobre zemlje koju ti je dao”* (Pnz 8:10). No, u isto vrijeme, Bog ih je i opominjao: *“Čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda, Boga svoga”* (Pnz 8:11). To im je bila jasna poruka da sreća nije u darovima, već u Darovatelju – Bogu, koji ih je izveo iz ropstva i poveo u slobodu – prema dobroj zemlji. Prijetila je opasnost da u potpunosti zaborave na izvor svoje sreće. Četrdeset godina pustinje, neposlušnosti i lutanja, bila je cijena spoznaje prave i istinske sreće. Ona se u prvom redu neće očitovati u blagostanju, o kojem su maštali već u Onome, pod čijim okri-

ljem i zaštitom žive – a to je Bog.

Tako sam i ja – u mnogim godinama lutanja i traženja – najprije platio cijenu spoznaje istinske sreće, dok nisam shvatio da ona nije u darovima i postignućima, za kojima sam čeznuo. Ona je u Darovatelju, koji mi se otkrio kroz svoju Riječ, Bibliju – Sveto Pismo. Gospod je pripremao moje srce da na kraju lutanja pustinjom budem istinski srećan – srećan u Onome koji me je izbavio iz grijeha i lutanja, podario mir i boravište na ovome svijetu.

Moja je mala pustinja počela ovako: rodio sam se na selu s mnogim željama i htijenjima.

Iako je život na selu lijep i blagoslovljen, ipak nisam tu pronalazio sebe. Više me je privlačila knjiga i san o životnim postignućima u dalekim krajevima. Dok sam polazio u osnovnu školu, sanjao sam o odlasku u veća mjesta, gdje ću imati veće mogućnosti za uspjeh. Nakon srednje škole i povratka u selo, ponovno sam se osjećao skućeno: htio sam otići u daleka mjesta, a nisam mogao. Nakon što sam ipak uspio nakratko poći u svijet u potrazi za srećom, opet sam se morao vratiti nazad neostvarenih snova. Nakon svakog povratka gorko sam plakao, jer sam

se vraćao nesrećan i očajan. Pustinja je bila i dalje preda mnom: niti sam u svome mjestu mogao naći željenu sreću, niti sam mogao poći negdje drugdje. No, danas kad se osvrnem na to *“nesrećno i sanjalačko”* razdoblje života, vidim da je Gospod više puta *“izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen”* (Pnz 8:15), te me *“u pustinji hranio manom”* (Pnz 8:16). To je bilo onda kad je Gospod na moj put stavljao voljene osobe, poput moje tete i moga tetka te drugih dragih ljudi, kroz koje me je izbavljao iz očaja i vodio me putem svoje providnosti.

Danas shvatam da mi je Gospod Isus kroz sva ta iskušenja i poniženja jednostavno govorio: *“Sve to činim ne bi li primjetio i upoznao mene, koji sam svoj život položio za tebe, ne bi li se konačno otrgnuo od zemaljskog poimanja sreće i prihvatio moju ruku.”* Kraj sam pustinje nazreo tek onda, kad sam konačno rekao: *“Gospode, u tvoje ruke u potpunosti predajem svoj životi i prihvatam tebe kao svoga Darovatelja!”* Nadalje sam se u trenucima kušnji i obehlabrenja, čvrsto držao za onaj stih: *“Te da na kraju budeš srećan.”*

Više nego tebi samome, Bogu je stalo do toga da budeš srećan i blagoslovljen. No, apostol Jakov piše u svojoj poslanici: *“Svaki dobar dar, svaki savršen poklon dolazi odozgo, od Stvoritelja” (Jak 1:17).* Da bismo se naučili cijeniti darove, prepoznavati ih i biti zahvalni jedinome Darovatelju, potrebno je proći pustinju, dužu ili kraću, sa manje ili više oaza.

Nakon što sam cijelim svojim bićem shvatio odakle dolazi istinska sreća, stavio sam još jedan putokaz pred sebe. To je zapis Isusovih riječi iz evanđelja po Mateju: *“Zato najprije*

tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati” (6:33). Ljudska je sreća varljiva i prolazna. No, ona sreća, koja dolazi nakon što se najprije traži Božje vodstvo i blagoslov – ispunjava dušu i nastavlja se u vječnost. To je znao i psalmist, kada je ispjevao stih: *“Sva radost tvoja neka bude Gospod: On će ispuniti želje tvoga srca!” (Ps 37:4).*

Veliki ranohrišćanski učitelj Avgustin je rekao: *“Onome koji voli nije toliko stalo do darova koliko do ljubavi darovatelja!”*

Koliko ti je stalo do onoga, koji ti je darovao život i pružio ti ruku spasenja? Ako svoj životni put osjećaš kao hod po pustinji, sjeti se da te je tvoj Darovatelj spreman hraniti i poжити iz svoje ruke. No, jesi li svoje srce predao njemu i slijediš li pustinjski putokaz: *“Te da na kraju budeš srećan”?*

Moja je molitva da nastavimo čitati Bibliju kao Božju riječ tako da shvatimo svu dubinu bogatstva i ljubavi našega Darovatelja, kako bismo ga uvijek stavljali na prvo mjesto, znajući da On vodi računa o našoj sreći.

Vlado Pšenko, Vukovar

PRAVA SREĆA

Čovjeku nekad „krene“ tek onda kada „propadne“, kada sve izgubi. Jer nekada se grozničavo nogama i rukama grabeći držimo svoje vlastite ambicije i svojih malih blaga. Valja se odreći mnogih stvari koje okupiraju srce jer čojek onda u sebi nema mjesta za Boga. Čak i one stvari koje same po sebi nisu loše, ustoliče se kao krunisani kraljevi na prijestolju ljudskog srca. Čovjek ne može dva gospodara da služi. Često ljudi žive tako i umiru kao robovi. Neki pak imaju sreću da izgube svoja mala blaga, ali ne prepoznaju to kao sreću, pa onda žale za tim i padaju u očaj. Najsrećniji su oni koji izgubivši sve, postanu svjesni prolaznosti svojih malih bogova i tada daju mjesto Hristu koji kuca na vratima ljudskoga života. To ne smije biti bilo kakvo mjesto do ono na čelu stola, gdje vlasnik

kuće sjedi. Jer ionako nismo vlasnici svoga života pa time ni vladari. Zato Hrist treba da se zacari u trpezi naše duše i večera sa nama, ne kao prolazni gost nego kao domaćin. On je jedini vladar koji neće našu kuću raskučiti, niti našu dušu osiromašiti. Naprotiv, On je onaj koji gradi porušeno, iscjeljuje bolesno, oslobađa potlačeno i daje da hromo ponovo hoda i slijepo da progleda. Srećan je onaj ko Hrista na večeru zove! Srećan je svaki onaj Zahej koji pored punog srca ovozemaljskih blaga - a to podrazumijeva i grijeha - srećan je taj jer milošću Božijom prepozna siromaštvo svoje i dozvoli Hristu da ga istinski obogati. Eh da svi možemo reći: „Dobro došao Hriste“, i da nam svima Hristos odgovori: „Danas dođe spasenje kući ovoj!“

Srđan Aničić, Prijedor

SVJEDOČANSTVO

Nikola Škrinjaric

Prolazeći svojim životnim putem, tražio sam njegov smisao. Nakon neuspjelog braka, ostavši sam, zaključio sam da ga nema. Pokušavao sam, ali nikako nisam uspio uvidjeti način i put kako da počnem smislenije živjeti.

U to sam vrijeme bio vrlo aktivan član društva koje je okupljalo ljude zainteresirane za parapsihologiju i radiesteziiju. Sve sam dublje ulazio u to nadajući se da je to ono što ispunjava čovjeka. Razlog za bavljenje time nalazio sam u shvaćanju da je to humanost i pomaganje bolesnim ljudima. Tako sam, i ne sluteći koliko je sve to opasno, tonuo sve dublje.

RADIESTEZIJA I BIONEREGIJA

Moje prvo iskustvo s viskom je bilo da me svećenik katoličke

crkve pregledao i rekao točno onako kako se osjećam. Nakon pregleda me poučio tvrdeći da i ja mogu isto. Tako je počelo. Danima sam hodao sa viskom po kući tražeći zračenja vodotokova. Uskoro sam primijetio da visak reagira drugačije na nekim područjima. Zatim sam i prijatelja u šali pitao da ga pregledam. Prolazeći rukom pokraj tijela uočio sam promjene na određenim dijelovima tijela. Na upit ima li kakvih problema u tom području, dobio sam potvrdne odgovore. Bio sam još više oduševljen i dao se u proučavanje anatomije i fiziologije tijela. Tako sam u godinu dana već i liječnike pregledavao. Postajao sam sve sigurniji i želio još više, vjerujući da mi je Bog dao moć da pomazem ljudima. Kako dijagnoza nije do-

voljna pomoć bolesnima, vremenom sam počeo bioenergijom liječiti ljude. Prva saznanja o tome sam primio iz literature o alternativnoj medicini. Počela su se događati čuda. Nakon što sam desetak dana po pola sata prolazio rukama uz nogu zahvaćenom gangrenom (koja je trebala biti odrezana iznad koljena), zahvaćeni prsti su počeli otpadati, i stvorila se jasna granica s oboljelim tkivom. Krv je vidljivo počela stizati do rane i cijeli proces odumiranja se zaustavljao. Nogu nije trebalo rezati i osoba je kroz nekoliko mjeseci prohodala. Počeli su stizati deseci drugih. Lokalni su liječnici prije amputacije savjetovali pacijentima da dođu i pokušaju kod mene. Tako sam dnevno imao i po stotinu ljudi koji su čekali pregled ili tretman.

Kako usluge nisam naplaćivao, komunistička vlast me ostavila na miru. No, ne mogu reći da novaca nije bilo; ljudi mi na silu ostavljali novac govoreći mi da sam zaslužio.

U to sam vrijeme nastojao održati odnos sa društvom bioenergetičara i radiestezista u Zagrebu. Tamo sam bio vrlo prihvaćen zbog rezultata koje sam postizao. Kako je vrijeme prolazilo, imao sam sve više razloga biti sretnim (rezultati, fantastični novci, opća prihvaćenost, popularnost), no ostavši sam ili u svom krevetu, stalno sam

osjećao blagi nemir ili kao da nešto nije u redu. O tom osjećaju sam razgovarao s nekima iz kruga ljudi s kojima sam komunicirao i uglavnom su me uvjeravali da nemam objektivne razloge za nemir. Da se vjerojatno radi o nekim mojim kompleksima ili strahu od neuspjeha.

RAŠLJARSTVO I GEOPATOGENA ZRAČENJA

Paralelno sa dijagnosticiranjem i liječenjem ljudi, određivao sam mjesta gdje treba bušiti bunare, pri čemu sam također imao nevjerojatne rezultate. U 80% slučajeva su bili točno određeni mjesto i dubina. Pregledao sam stotine stanova vezano za štetno zračenje, te sam mogao utvrditi tko spava na kojem krevetu temeljem zdravstvenog stanja i geopatogenih zračenja. Sve te stvari su bile toliko fascinantne za obične ljude u potrebi da su me držali za sveca ili nekakvog nad čovjeka.

Moram reći da sam u to vrijeme i sam imao zdravstvenih problema, te nisam mogao razumjeti kako je to moguće – liječiti druge, a sam biti bolestan.

TKO JE PRAVI BOG?

Godinama baveći se svim ovim aktivnostima, zašao sam i u područje transcendentalne meditacije, hinduizma i teozofije. Kako sam bio otvoren za sve što je duhovno, tako sam se odazvao na

poziv prijatelja da dođem na evangelizacijski seminar u rimokatoličku crkvu. Tijekom seminara sam doživio istinski susret sa živim Isusom, te mu predao svoj život. Do tada je za mene Bog bio nešto nestvarno, ili pak, netko tko je strašan i nemilosrdan, tako da sam smatrao da mu se i ne trebam približiti.

Na seminaru mi je nešto u mojoj nutrini govorilo da sve ovo što sam radio do tada nije u redu. U tim sam trenutcima donio čvrstu odluku ostaviti visak i ostalo čime sam se bavio do tada.

Danas mogu reći da sam tada prvi puta prepoznao da mi Bog govori. Počeo sam čitati Bibliju i sljedećih šest mjeseci nisam imao nikakvih kontakata s viskom, iako su me mase ljudi salijetale očekujući pomoć. Neobjašnjiv mir je došao u moj život i doista sam se dobro osjećao. Kako je vrijeme prolazilo, pritisak ljudi u potrebi je bio sve veći, a ja sam sve rjeđe čitao Bibliju. Sumnja u ispravnost moje odluke sve je više rasla, da bi se na kraju vratio na staro. Posebno sam se okrenuo istočnjačkim religijama, uspoređujući ih s kršćanstvom i tako tonuo sve dublje.

Otišao sam toliko daleko da sam skoro otišao živjeti na neko pusto mjesto. Misao hoću li nedostajati kćerki ili drugima iz obitelji uopće nije dopirala do mene. Vratio se i stari nemir.

Ipak, Bog je ponovno posegnuo za mnom. U tim prijelomnim trenucima otišao sam na nedjeljno bogoslužje u jednu Evandeosku crkvu. Propovijed je bila, sada sam siguran, Duhom Božjim pripremljena za mene. Svaka riječ je bila odgovor na moje nedoumice i previranja u meni. Tog dana Bog mi je pokazao svu istinu o meni. Shvatio sam koliko ga trebam da uredi moj život. U trenutcima kada sam odlučio obnoviti svoj savez s Kristom, izgubljeni mir se vratio i ponovno sam osjetio veliko rasterećenje. Znao sam da je Bog zahvatio svojom silom u moj život.

Tada su u meni nastale stvarne promjene. Počeo sam ljubiti ljude oko sebe, i uspio sam i oprostiti svima koji su me povrijedili. Uz sva moja nastojanja brak nisam uspio vratiti, no Bog je dao da moj desetogodišnja kćerka Marija također u svom mladom životu sretno Krista.

Moje zajedništvo s Bogom je sve više raslo, a dobio sam i nove prijatelje u crkvi koji su mi bili velika podrška i ohrabrenje.

IZA KULISA

Pored svega toga osjećao sam da nisam sve riješio vezano za moju prošlost. I dalje sam osjećao blagu simpatiju za prijašnje aktivnosti. Posebno me interesiralo što to nije bilo u redu s liječenjem ljudi. Ljudi u crkvi su mi uglavnom znali

reći da to sigurno nije u redu, ali zadovoljavajućih odgovora nije bilo. Tada sam po prvi puta u molitvi zamolio Boga da mi na svoj način odgovori na moje nedoumice.

Jednog dana sam čuo već prepoznatljiv, nježan glas (više utisak): „Idi, i obiđi neke od ljudi koje si izliječio.“ Sznao sam da su neki od njih u međuvremenu umrli od neke druge bolesti, dok su drugi bolovali od novih kroničnih bolesti. Iznenadilo me što se nikome nije vratila stara bolest, a ljudi su stoga žalili što sam prestao liječiti. Primijetio sam, također, da nitko od onih preživjelih kojima sam pomagao, nije imao kvalitetniji život.

U tom vremenu u našu je crkvu došla skupina Božjih ljudi iz Njemačke koji su imali službu oslobođanja od demona (egzorcisti). Nakon što su čuli kroz što sam prošao i kako još nisam raščistio s prošlošću, zaključili su da sam još uvijek pod utjecajem demonskih sila i da mi treba oslobođenje. Začudila me ta mogućnost, s obzirom da sam predao svoj život Kristu, no pristao sam da se mole za mene. Na samom početku molitve neka nevidljiva sila me bacila na pod, i kako god se spomenulo ime nekog demona, tijelo mi se počelo grčiti, curila mi je slina i neki su uz krikove i siktanje izlazili na moja usta. Na kraju tog dana su zaklju-

čili da i drugi dan trebamo nastaviti s molitvom. Tog, dakle, sljedećeg dana ponovila se ista stvar, te je trajala nekoliko sati. Na kraju sam osjetio zadnji trzaj i znao sam da su svi izašli. Prvo što sam primijetio da više nije bilo nikakve simpatije ili nedoumice u vezi s prošlošću, već čisto gađenje već na samu pomisao na te aktivnosti. Braća su mi rekla da se radilo o cijeloj legiji demona koji su me držali zarobljenim. Na moje pitanje kako je moguće biti demoniziran i imati Krista u svom životu, dobio sam odgovor da je ovo bio jedan od načina kako Isus donosi svjetlo tamo gdje je vladala tama.

Ubrzo nakon toga Bog mi je počeo kroz proučavanje njegove riječi (Biblije) otkrivati što nije u redu, iako izvanjski izgleda humano pomagati drugima. Kao odgovor na pitanje otkud čovjeku nadnaravne mogućnosti uvida u čovječje

tijelo tj. dijagnosticiranje bolesti, otkrivanje vodotokova i sl., Bog mi je ukazao na stihove u Djelima apostolskim 16:16-19. Žena koja je išla iza Pavla i drugih je imala potpuni uvid u to tko oni jesu i što navješćuju, iako ih prije nije poznavala. No, cilj joj nije bio uvjeriti ljude da prihvate njihovu nauku, već upravo suprotno. Apostol Pavao je prepoznao njezino duhovno stanje i vjerojatno na iznenađenje prisutnih u Kristovo ime istjerao demona iz nje.

Kroz daljnje proučavanje Bog mi je otkrio pojedinosti. Važna stvar je da Božja riječ kaže da Bog nije kušan na zlo, tj. nije taj koji donosi zlo, bez obzira na naš grijeh. U knjizi o Jobu vidimo da bolesti ili neke loše situacije u životu ne moraju nužno značiti da su posljedice našeg grijeha, iako to najčešće jesu.

DUHOVNA STVARNOST

Dakle, ako je đavao taj kojem je dozvoljeno da donese bolest u naš život, na primjer, gangrenu (ne isključujem u pojedinim slučajevima tu bolest kao posljedicu neprirodnog ponašanja, poput neprikladnog konzumiranja jela i pića), on će time čovjeka tlačiti sve do smrti. Čovjek u nevolji dolazi meni jer je čuo da mogu pomoći. Ja to i pokušam (poučen od sličnih!!) i događa se čudo – proces se zaustavlja i vremenom noga zacjeljuje. Čovjek biva sretan i uvjeren da

sam ja njegov spasitelj. Ja, pak, budem uvjeren da imam čudesne moći i radim još predanije. Pokreću se mase ljudi jer i liječnici potvrđuju rezultate. No, što nije u redu?

U Bibliji piše da će svaki koji se pokaje za svoje grijeha i zazove ime Isusa Krista u svoj život biti spašen, a tko ne uzvjeruje osudit će se. Mogu reći da sam u to vrijeme samo ovlaš spominjao Boga, a ljudima nije trebao jer su u meni vidjeli sve. Jednako tako stoji pisano da svako kraljevstvo koje je u sebi nesložno mora propasti. Mislite li da će đavao, koji je i donio bolest, odstupiti od čovjeka da bi mu pomogao? Naravno da neće; on čovjeku želi uzeti sve, a najvažnije vječni život.

Velika je prevara uvjeriti ljude da sam ja taj koji pomaže i na taj način odvratiti ih od pomisli da zavape Bogu. A kako se ljudi nisu obratili onomu koji im može osim vječnog života dati i tjelesno ozdravljenje, ostali su u vlasti zloga. Kroz godinu i pol u prosjeku se javljala nova bolest na drugom dijelu tijela, uglavnom gora od prijašnje i vrlo brzo su ljudi umirali bez da su znali da idu u vječnu propast. Moja slava je i dalje ostajala jer su umirali sa zdravom nogom. Možda su imali godinu dana duži zemaljski život, no gledano na vječnost, to nema nikakvu vrijednost.

Želim napomenuti da i moje savršene dijagnoze nisu posebno pomagale ljudima jer je većina znala što im je, no moje potvrđivanje ih je fasciniralo i poticalo da mi u potpunosti vjeruju. Što se tiče otkrivanja podzemnih voda, svaki „rašljara“ će reći da je moguća pogreška u 20% slučajeva. Bio sam upućen proanalizirati upravo te slučajeve. Dakle, u 80% slučajeva došlo se do vode na lokaciji i dubini koju sam odredio. Analizirajući promašene došao sam do zaključka da nikakav valjan razlog za to nije postojao, osim da su ti vlasnici tla bili siromašni ljudi s većim brojem zemlje koji su se i zadužili da bi bušili bunar jer im je voda bila životno važna. Zamislite samo njihov jad kada niti nakon 50 metara izbušene zemlje i postavljenih cijevi nije bilo niti kapi vode. Znam da su neki zbog

toga morali napustiti zemljišta. Ovome želim dodati još i to da je i nasumce bušenjem približan postotak otkrivenih voda.

Što se tiče otkrivanja geopatogenih zračenja, mogu reći da sam i tu bio vrlo precizan i obično bih znao reći ljudima, temeljem određivanja geopatogenih linija koje bi prelazile preko kreveta (mjesto gdje se ljudi najduže zadržavaju), kakvo im je zdravstveno stanje. No, tu se pokazalo nešto neobično: ako je bračni par spavao na takvom mjestu, iako su oboje bili izloženi, nisu oboje bili bolesni. Sada sa sigurnošću mogu reći da je to još jedna od đavolskih smicalica da ljudima učini pakao već ovdje na zemlji; da ih odvрати od Boga i usmjeri na čovjeka. Sličan model kao sa bioenergijom. Ako makneš krevet, bit će ti bolje, ako ne možeš maknuti krevet, ja ću

postaviti na određeno mjesto blokadu zračenja i možeš ozdraviti. Ukoliko ne možeš ništa od toga napraviti jer imaš ili mali stan ili nemaš novaca za platiti blokadu zračenja, ležat ćeš i ustajati s kreveta s mišlju da ćeš dobiti rak. U svakom slučaju usmjeren si na čovjeka i svoju zlu sudbinu. Opet vrlo mala vjerojatnost da ćeš zavapiti Onome koji spašava i izbavlja.

Još jednom želim naglasiti da postupajući po savjetu takvih 'stručnjaka', sigurno će doći do određenih privremenih poboljšanja ili promjena, no konačni cilj je isti – uzeti vječni život, te učiniti pakao već ovdje na zemlji (jer kraljevstvo koje je nesložno unutar sebe se raspada).

Znam da se većina onih koji su uključeni u ove aktivnosti neće složiti sa mnom. Ranije se ne bih ni ja složio, no ako su dovoljno iskreni sami pred sobom neka odgovore na nekoliko pitanja s kojima sam se morao suočiti:

- *Možeš li s radošću zaključiti da imaš mir u svojoj nutrini?*
- *Imaš li uredan vlastiti život?*
- *Jesi li siguran da te na neke postupke ne tjera nešto jače od tebe?*
- *Razmišljaš li o tome što te čeka nakon što ti život na zemlji dođe kraju?*

Što se tiče nadnaravnih sposobnosti, nadam se da ste razumjeli da ih nisam negirao; upravo suprotno – one postoje, one se oči-

tuju u rezultatima, no Biblija govori o dvojim izvorima nadnaravnih sposobnosti. Jedne dolaze od đavla koji je stvaran, koji djeluje na zemlji, koji nije sveprisutan, ali ima svoje pomoćnike na zemlji koji su živa, nevidljiva bića koji se mogu nastaniti u ljudima koji nemaju zajedništvo s Isusom Kristom, a žele silu i moć ili su skloni ovisnostima.

Druge dolaze od Boga koji daje silu i darove onima koji priznaju svoje grijeh, pokaju se i prihvate Isusa za svog spasitelja. Biblija govori o iscjeliteljskom daru u Isusovom imenu, o daru mudrosti koja dolazi od Boga, o vlasti nad demonima kojima možemo gospodariti u imenu Isusa Krista. Biblija kaže koga Bog oslobodi, taj je slobodan, kako ovdje na zemlji tako i za vječnost.

TRANSCENDENTALNA MEDITACIJA

Ova je metoda danas vrlo popularna; daje trenutne rezultate i uvelike pomaže u ovom isforsiranom životu. No, želio bih govoriti i o njezinoj drugoj strani, o kojoj se ne govori. Iz vlastitog iskustva znam koliko je lijepo, kada si opterećen, na nekoliko trenutaka zamisliti svoje mjesto odmora i u mislima tamo provesti neko vrijeme. Opustiš se i lakše je nastaviti s poslom. No, problem je u tome što smo u porastu opterećenja skloni sve više bježati u svoju oazu. Na-

kon nekog vremena nađemo se u situaciji da sve više meditiramo, a posao, obitelj i ostale obveze sve više zapostavljamo. Dolazi do kritične točke kada moramo odlučiti suočiti se sa svojim obvezama i nositi ih ili se okrenuti misticizmu, koji nam daleko više odgovara. Ja sam se iz toga izvukao zahvaljujući velikoj Božjoj milosti. Da sam postupao po svome, možda bih završio, kao mnogi drugi, u depresiji, nekoj od ovisnosti i samoubojstvu.

Vjerujem da su danas mnogi praktikanti meditacije, a da toga nisu niti svjesni. Promatrajući ljude oko sebe vidimo pojedince koji žive u prošlosti ili budućnosti, a najmanje je onih koji žive sadašnjost. Uporno bježe i idealiziraju život koji je bio ili treba doći. Suočavanje sa stvarnošću je danas vrlo teško, no za sebe mogu reći da me je Bog naučio da se s povjerenjem mogu staviti u Njegove ruke. On zna moju prošlost, i zna što je za mene najbolje danas i u budućnosti. To ne isključuje neke moje želje, ali znam da kad smo s njim u zajedništvu i naše želje ne odskaču od njegove volje, te da nas neće zadesiti ništa teže od onoga što možemo nositi.

HOROSKOP

Nisam zaobišao niti bavljenje ovom disciplinom. Iako izgleda bezazlen i zabavan, horoskop je jedna od velikih zamki neprijatelja za

mnoge. Značajka je u tome što se nalazi gotovo u svakom časopisu. Nije toliko važno što ćete časopis kupiti zbog horoskopa, već što ćete uočiti da se neke stvari i događanja u vašem životu pođu podudarati s horoskopom.

Kako je Božja volja za naš život da mu se dragovoljno predamo da bi imali vječni život, ali i njegovo vodstvo i blagoslov ovdje na zemlji, đavao, naš neprijatelj će učiniti sve da bi nas omeo i pažnju skrenuo na nešto drugo. Kako god izgledalo, horoskop je istinit za mnoge u mnogim segmentima života. Zašto? Jer su tvorci horoskopa nadahnuti onim koji ima pravo na živote mnogih, koji ima uvid u mnoge nadnaravne stvari i događanja. Kad nam se životne situacije poklope s predviđanjem horoskopa, tada je udica bačena. Iščekujemo horoskop za sljedeće dane i postupno pisanje horoskopa počne određivati naš život. Za Bogom ne tragamo jer potrebno nalazimo u horoskopu. No, ljudi ne razumiju da su često te situacije nepromjenjive, bilo na pozitivno ili na negativno.

Božja proroštva su, za razliku od toga, uvijek uvjetovana. Bog kaže da ako učiniš to i to, posljedica tomu će biti ovo. Ako ne učiniš to i to, dogodit će se ono. Drugim riječima, uvijek imaš mogućnost svojim postupcima utjecati na svoju sadašnjost ili budućnost.

Osobno poznajem ljude čiji se život sveo na mizeriju zbog horoskopa. Za mene je horoskop oblik vračarstva zaodjenut pomodnim imenom. Istim imenom bih mogao nazvati i radiesteziju, bioenergiju, otkrivanje geopatogenih zračenja, rašljjarstvo, gledanje na karte, grah, šalicu od kave. Dakle, metode koje se koriste od čovjekovog pada u grijeh. Imena se mijenjaju i prilagođavaju vremenu u kojem se živi, jer riječ vračarstvo podsjeća na primitivizam, dok bioenergija, radiesteziija i drugo se čine vrlo intelektualno i odgovarajuće ovom vremenu.

TRAŽITELJI BOGA

Većina ljudi koji prakticiraju neku od navedenih disciplina su iskreni tražitelji Boga, kakav sam i ja bio. No, naš neprijatelj đavao dolazi s onim što rado prihvaćamo; daje nam mogućnost da imamo slavu, moć, popularnost, prihvaćenost od mnogih. Na taj način odvraća naš pogled od onoga što nam Bog

nudi. Čini nam se da to sad nije važno, ili da ću o tome razmišljati kad ostarim, i sl. No, dobro razmisli što ti se još danas može dogoditi; možda već boluješ od neizlječive bolesti, imaš li mir, nadu za budućnost...?

Ovo što sam naveo da nam đavao nudi samo je privremeno, a Božje stvari za zemaljskog života određuju našu vječnost. Ako si vezan ovim stvarima jer se bojiš svega onoga što bi ti se moglo dogoditi ako izađeš ili da ćeš postati žrtvom kao i ljudi kojima si smatrao da pomažeš, znaj da je Isus uništio sva đavolska djela i da on lomi sva prokletstva i ni na koji ti se način đavao ne može približiti, dokle god si pod 'zaštitom Višnjega.'

Pokušaj sve staviti po strani i zavovi ime Isusa Krista, i vidjet ćeš istinska čuda u svom životu i znat ćeš da su od Boga.

Nikola Škrinjarčić
Hrvatska Kostajnica

**Koji uzveruje i pokrsti se,
spašće se; a ko ne veruje,
osudiće se.**

MARKO 16:16

BLAGOSILJANJA

PRIMERI BLAGOSILJANJA ZA SVAKU OSOBU

Blagosiljam vas u ime Gospodnje. Izgovaram dolazak svrha Božijeg kraljevstva u vaš život i porodicu. Izgovaram Božiji mir nad vašim domom i otpuštam vas u Božije namere i ono najbolje što On ima za vas. Oslobađam nad vama dan naplate i obnove Božijeg dolaska ka vama. Šta god da vam je neprijatelj ukrao, neka vam se vrati u mnogo većem obimu. Blagosiljam vašu decu, da hodaju pred Gospodom i u strahu Gospodnjem. Neka vaša deca ustaju i

nazivaju vas blagoslovenim. Blagosiljam vam ruke da, kad god dotaknete druge ljude, blagoslov teče preko njih i iz vaših usana.

BLAGOSLOV ZA BRAKOVE

(za muževe i njihove žene da izgovaraju jedni drugima)

Verujem da si Božiji dar i prihvatam te kao svog saveznog partnera. Blagosiljam te radošću Gospodnjom. Blagosiljam te mirom Gospodnjim, da vlada tvojim srcem. Da ispuniš sve što je Bog namenio za tebe! Danas te blagosiljam kao svoje te-

lo, i u sve dane tvog života bićemo blagosloveni od Gospoda. Moja je čast da budem u braku sa tobom.

BLAGOSLOV ZA BILO KOJU OSOBU

Neka oči vašeg razumevanja budu otvorene, da uđete u puninu nade Gospodnjeg poziva (vidi Efescima 1:17). Blagosiljam vas dobrim danima i dugim životom. Neka naklonost Gospodnja bude nad vama, da živite u punini Njegove milosti! Da vam budem blagoslov, i da budem u prilici da primim blagoslov od vas.

BLAGOSLOV ZA LOKALNU CRKVU

Gospode, blagosiljamo ovaj dom vere. Zahvaljujemo Ti za silu blagosiljanja. Mi biramo da budemo planina sa koje se blagosilja, i objavljujemo blagoslov Gospodnji nad Tvojom crkvom. Zahvaljujemo Ti za ovu crkvu i njeno mesto u društvu. Blagosiljamo ovaj grad, neka budu svetlo u njemu. Šta god da čine, neka odražava ljubav Hristovu. Neka sila blagosiljanja dođe preko naših usana ove nedelje na naš posao, naše porodice i

prijatelje. Zahvaljujemo Ti za Božiji dar koji si nam dao, da blagosiljamo i slamamo prokletstva.

ZA LOKALNU CRKVU ILI PORODICU

Blagosiljam danas ovaj dom. Nazivam vas sudružnicima i sunaslednicima Božijeg kraljevstva. Zazivam na vas život u punini Gospodnjoj. Zazivam na vas hod u slobodi Duha, gde god da vas Sveti Duh odvede. Vi ste otkupljeni od prokletstva zakona, ali i otkupljeni za velike Božije svrhe.

ZA PORODICE

Blagosiljam vas otkrivenjem Isusa Hrista i slomom svih generacijskih ciklusa sabotaža koji se ponavljaju. Da dođete do spoznaje stvaralačkog potencijala kojeg je Bog stavio u vas. Vi ste prebačeni iz kraljevstva tame u Božiju porodicu. Neka vas sila krvi Hristove oslobodi od svakog porodičnog prokletstva i od svakog korena kojeg u vama nije zasadio vaš nebeski Otac. Objavljujem ime Sina Božijeg nad vašim životom. Da ispunite sudbinu i svrhu Božiju! Da poštujuete oca i majku i proslavi-

te Boga ovde na zemlji. Vaš Otac nebeski izgovara blagoslove nad vama. Vi ste Njegovi sinovi i kćeri, i vi imate nadu i budućnost. Vaša sudbina je zapečaćena u Isusovoj krvi i vaše otkupljenje je u potpunosti isplaćeno. Vaše nasljedstvo je spremno i niko vas neće oteti iz ruke Njegove. Živite kao oni koji blagosiljaju ono što je Bog blagoslovio, i ući ćete u nasleđe vašeg Oca na nebesima.

ZA NAKLONOST

Blagosiljam vas uticajem Hristovog Duha. Objavljujem nad vama da će vaš plafon ubrzo postati vaš pod. Oni koji vas vide, znaće da vam je Gospod udelio naklonost. Blagosiljam vas odnosima koji vas neće razdirati nego izgrađivati. Da vidite svoju sudbinu mnogo dalje nego ikada pre! Blagosiljam vas

Božijim mirom koji drži pod kontrolom svaku misao, i strah Božiji da učvrsti vaša stopala.

ZA ISCELJENJE OD EMOTIVNOG ZLOSTAVLJANJA

Ovo je za one koji znaju šta znači biti nazivan svime osim Božijim detetom. Vaš um je oblikovan određenim predstavama stvarnosti i nametnutim standardima koje Sveti Duh želi da otrgne iz vašeg srca. Želi da ih poskida, poput nalepnica, i da na njemu ispiše svoje ime. Emotivno zlostavljanje je ostavilo ožiljke na vašem srcu, zbog čega imate problem sa verujete drugima i da imate posla sa njima. Bog želi da vas oslobodi od te prepreke.

Kerry Kerkwood

Iz knjige „Sila blagosiljanja“

[u izdanju HJC, urednik *Miroslav Čobrda*]

Reci Aronu i sinovima njegovim i kaži:
Ovako blagosiljajte sinove Izrailjeve govoreći im:
Da te blagoslovi Gospod i da te čuva!
Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv!
Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!

BROJEVI 6:23-26

NAŠA SVETLOST

*„Tako neka zasvetli vaša svetlost pred ljudima, da vide vaša dobra dela i proslave Oca našega koji je na nebesima.“
(Matej 5:16)*

Božanski život koji je u nas usađen, a svetu oko nas tako beskrajno stran - izvor je svetla koje je Bog dao da bi osvetlio pravi karakter sveta. On to čini ističući ogromnu razliku između njega i svetske nerazdeljive pomrčine. Mi ne možemo slaviti Boga time što se odvajamo od sveta uskraćujući mu jedino svetlo. To bi se onda samo moglo isprečiti Njegovoj

nameri da posluži čovečanstvu kroz nas.

Upotrijebićemo drugo poređenje. Crkva je Božijem neprijatelju trn koji mu se zabo u slabinu i neprestano ga nervira. Mi satani pričinjavamo gomilu nevolja na taj način što jednostavno postojimo na svetu. Zašto bismo ga onda napuštali? Crkva proslavlja Boga ne napuštajući svet nego ga osvetljavajući. Nemojte mesto gde se Bog proslavlja; ono je mesto gde ćemo Ga slaviti i hvaliti. Mesto gde se On proslavlja je ovde.

Izvor: *Mana*

DJEDOVE PANTALONE

Unuk je upitao baku zašto svaki dan pegla djedove radne pantalone. Njen odgovor nikada neće zaboraviti!

Jedna baka je svaki dan peglala svom mužu radne pantalone iako je bio farmer i rijetko ko ga je imao priliku vidjeti.

„Iako je moj djed bio farmer, baka mu je peglala radnu odjeću svaki dan. Napravila bi svoj domaći rastvor u staklenoj boci koja je imala metalni čep. Poprskala bi djedove pantalone, prostrla ih na stolicu nekoliko minuta da se malo osuše, a za-

tim ih je peglala. Gledao sam to u djetinjstvu i mislio da svaka starica to radi. Kako su godine prolazile, shvatio je da to baš i nije tako.”

Kada je imao 13 godina zapitao se zašto to baka radi svaki dan, pa to su ipak samo radne pantalone. Nije mu bilo jasno čemu toliki trud i vrijeme za nešto što će ubrzo biti prljavo. Većinu dana ga niko nije vidio osim bake i možda nekoliko farmera.

Zapitao se i zašto baka ne sređuje njegovu odjeću svaki dan,

već samo djedinu. Nije mogao izdržati, pa je jednog dana otišao do bake i zamolio je da mu to objasni.

Njen odgovor bio je toliko sladak da mu se zauvijek urezao u pamćenje.

„On je najljepši muškarac kojeg je Bog ikada napravio. On je moj najbolji prijatelj i ljubav mog života.”

Željela je da uvijek izgleda lijepo i uredno, jer ‘nikad se ne zna na koga može naletjeti’.

Nakon toga, unuk je malo pažljivije gledao na svog djeda i razmišljao o bakinim riječima. Nije joj se baš činio najljepšim na svetu. Bio je to nizak mršav čovjek s relativno velikom pozadinom ako se usporedi sa širinom ramena. Kosa mu je bila prorijeđena, a umjetni zubi nisu izgledali lijepo kada se nasmije.

Nosio je naočare prevelike za svoje lice, ali njemu je jedino važno bilo da kroz njih dobro vidi sve što ga zanima.

Unuk se zapitao: „Kako bi neko ovog čovjeka mogao smatrati najljepšim kojeg je Bog ikada stvorio?”

Opet nije imao mira pa je otišao do bake i rekao joj da je

pažljivo proučio djeda i kako mu se ne čini da je baš on najzgodniji na svijetu.

Baka se počela toliko smijati da je na trenutak djelovala kao djevojčica. Tada mu je rekla:

„Te bore oko očiju nisu uvijek bile tamo, a sjećam se i kada je imao prave zube. On ima najljepše plave oči koje sam ikada vidjela. Potpuno su iste boje kao nebo neposredno pred zalazak sunca. Cijelo lice mu blista kada se smije, a glas mu je toliko smiren i pun da ga svi u devet okruga žele čuti kada govori.

Želim da se osjeća lijepim. Svaki dan sređujem njegovu odjeću jer sam se zbog njega sve ove godine osjećala lijepom. On je čovjek vrijedan poštovanja.”

Te riječi su mu se često kasnije vraćale u misli. Promatrao je baku i djeda kako stare zajedno, a on je u svojim tridesetim godinama napokon shvatio ono što mu je baka govorila.

Kada nekoga duboko i iskreno volimo, tada nam je ta osoba jednostavno najljepša na svijetu. To se zove prava ljubav.

HALJINE

„Savetujem ti da kupiš kod mene zlato žeženo u ognju... i bele haljine da se obučeš i da se ne покаže sramota golotinje tvoje.“

(Otkr. 3, 18)

U slikovitom govoru Biblije, reč *haljine* je naša pravednost ili nepravednost pred Bogom. Gornji tekst govori jasno da po prirodi, od rođenja nosimo neprikladne haljine. Kada bi smo ih ukrasili proverenim dobrim delima ili ih ukrasili lepom postavom pobožnosti - to malo vredi. Moramo da kupimo belu haljinu.

Čudna kupovina, treba zapravo da skinem i odložim svoje stare haljine tj. svoju samopravednost, i priznam da je bez vrednosti, da ničemu ne služi i tada smem besplatno da primim haljine, koje mi Gospod nudi. Pravednost, koja ima vrednost pred Bogom i koju je On za nas izvojevao na krstu,

kada se mučio radi našeg greha i izmirio nas sa Ocem. U jednoj pesmi je to lepo izraženo: „Hristova krv i pravednost je moja svadbena haljina i ukras kojom ću se ukasiti za nebo i pred Boga stati...“

To je dobra trgovina, zar ne? A ipak je istovremeno i veoma nezgodna, jer našem ponositom srcu, ništa nije tako teško kao priznanje: „Ne mogu da stanem pred Boga. Obučen sam u krpe, uprljan grehom.“

Mnogo promena mora da se dogodi, dok naše srce ne postane tako pokorno. A kada dostigne taj stepen pokornosti, tada će nam se zaista otvoriti oči za ono šta nam je Sin Božji izvojevao na krstu i srce će to sa radošću da prihvati.

Gospode Isuse, zahvaljujem Ti za bele haljine! Amin.

Wilhelm Busch

SUNĐER KOJI BRIŠE GRIJEHE

U jednoj seoskoj crkvi u Oberlandu može se vidjeti zanimljiva barokna umjetnina - slika rassetoga Hrista. Na slici je i đavo, a u ruci mu je dugi list na kome su ispisani ljudski grijesi.

Đavo kao da zlorado govori Isusu: „Vidi kakvi su ti ljudi! Zli i pokvareni. Evo njihovih grijeha, nebrojeni su. Svi će oni pripasti meni.”

Na suprotnoj strani slike naslikan je anđeo. U ruci mu je sunđer u koji kaplje krv i voda iz Isusovog probodenog boka. Anđeo sunđerom briše grijeha, ispisane na onom listu koji sotona drži u ruci.

Slikar je htio reći: Isus je svojom krvlju opravdao sve ljudske grijeha. Pomirio nas je sa Bogom.

W. Hoffsumme

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprostiti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

SYLOM
IZDAVAŠTVO

**AKO IMATE SAN,
IMATE I SUDBINU.**

**ČINI VAM SE DA SU VAM
SNOVI NEOSTVARIVI?**

U novoj inspirativnoj knjizi *Od sna do sudbine*, Robert Morris vas potiče da se zapitate: *Kako da dođem od sna do sudbine – i što da očekujem na tom putu?*

www.SYLOM.eu

za više informacija kontaktirajte nas na:

+381 64 4 30 817

FB: Syloam

**Jedinstvena
prilika da
kroz IGRU
učimo decu
a i nas
odrasle
ISTINAMA
IZ BIBLIJE.**

HMS
HRIŠĆANSKA
MULTIMEDIJALNA
SLUŽBA

BIBLIJSKE MEMORIJSKE KARTICE

Proučavamo Bibliju na zanimljivo način

1. Biblijske ličnosti

2. Biblijski stihovi

3. Biblijski stihovi i adrese

ROD	EN	DE	EN
1000	70	10	20

+ PTC

**jedinstvena akcija
do KRAJA GODINE**

KOMPLET
(1+2+3+psalmi)

ROD	EN	DE	EN
1200	85	10	20

+ PTC

Pripremili smo za Vas komplet igara iz edicije
"Proučavamo Bibliju na zanimljivo način".
Biblijske memorijske kartice u štampanom obliku
sadrže 40 kartica u svakom nivou,
odnosno 20 parova kartica.

**IDEJA I DIZAJN:
porodica Brvenik**

**ZA VIŠE INFORMACIJA:
hmss.tv@gmail.com**